หนังสือทำวัตรสวดมนต์

สำหรับ อุบาสก อุบาสิกา

ของ

วัดปลักแรด

ตำบลเบิกไพร อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

หนังสือทำวัตรสวดมนต์ สำหรับ อุบาสก อุบาสิกา ของ วัดปลักแรด

หลวงพ่อบ้านแหลม

หนังสือ
ทำวัตรสวดมนต์

ของ

วัดปลักแรด

ต.เบิกไพร อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี

สำหรับ

อุบาสก อุบาสิกา

รายนามผู้สร้างหนังสือ

คุณธวัช	ทิพยะวัฒน์
คุณเพ็ชรัตน์	ทิพยะวัฒน์
คุณดวงรัตน์	กุหลาบทอง
คุณชาณิดา	โชติพัฒนถาวร
ด.ช.กฤชภัทร	โชติพัฒนถาวร
ด.ช.กฤชรัช	โชติพัฒนถาวร
คุณธรรมนูญ	ทิพยะวัฒน์
คุณทนิศา	ทิพยะวัฒน์
ด.ช.วงศ์รวิศ	ทิพยะวัฒน์
ด.ช.ชยพันธ์	ทิพยะวัฒน์
คุณรัฐ	ทิพยะวัฒน์
คุณอริสา	ทิพยะวัฒน์
ด.ช.ตฤณ	ทิพยะวัฒน์

โรงน้ำแข็งเจริญวัฒนา อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี

หจก.โรงน้ำแข็งวังศาลา อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี

หจก.โรงน้ำแข็งเพ็ชธวัช อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี

□□□□□□

พิมพ์ที่ สำนักพิมพ์ธรรมเมธี : สหายพัฒนาการพิมพ์
อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี โทร. 034-640238 แฟกซ์ 034-648040
E-mail : sahai_p@hotmail.com นายวิเชียร สงวนวงศ์ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

คำนำ

หนังสือทำวัตรสวดมนต์เล่มนี้ คณะอุบาสกอุบาสิกาของวัดปลักแรด โดยการนำของ**คุณธวัช ทิพยะวัฒน์** ได้จัดพิมพ์ขึ้น เพื่อประโยชน์ของอุบาสกอุบาสิกาของวัดปลักแรด จะได้ใช้เป็นคู่มือในการสวดมนต์ไหว้พระประจำวัน หวังว่าหนังสือสวดมนต์ที่จัดพิมพ์ขึ้นมาในครั้งนี้คงจะเป็นประโยชน์แด่ท่านสาธุชนทั้งหลายได้บ้างไม่มากก็น้อย หากการพิมพ์ในครั้งนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้จัดพิมพ์ขอน้อมรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว และขอท่านผู้รู้จงช่วยแนะนำตักเตือนด้วย จะได้แก้ไขและกระทำให้ดีขึ้นในครั้งต่อ ๆ ไป และขอประโยชน์ในการพิมพ์หนังสือสวดมนต์ในครั้งนี้ และการให้ธรรมเป็นทาน จงเป็นปฏิการะบูชา ขอพุทธานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัยตลอดจนถึงกุศลผลบุญที่ท่านได้กระทำมาจงคุ้มครองให้ท่านและครอบครัว พร้อมทั้งบริวาร ปราศจากทุกข์ภัยทั้งหลายทั้งสิ้น ขอให้ท่านเจริญด้วยจตุรพิธพรชัยทั้งสี่ประการ คิดปรารถนาสิ่งใด ขอสิ่งนั้นจงสำเร็จทุกประการ ขอความสุขสวัสดิ์พิพัฒน์มงคลจงมีแด่ท่านสาธุชน ทุก ๆ ท่านเทอญ ฯ

สารบัญ

รู้จักวัดปลักแรด

เท่าที่ข้าพเจ้าจำได้ ยังไม่มีผู้ใดจดบันทึกประวัติวัดปลักแรดไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเลย ข้าพเจ้าพยายามสอบถามถึงความเป็นมาของวัดปลักแรดจากคำของผู้สูงอายุที่พอจะจำได้บ้าง ซึ่งพอจะประมวลเป็นประวัติโดยสังเขปได้ดังนี้

ชื่อ

วัดปลักแรด ซึ่งบางทีบางท่านก็เขียนเป็น ปลักแรต ปรักแรด, ปรักแรต, ปากแรด, ปากแรต ก็มี จึงไม่อาจจะทราบได้ว่า แต่เดิมนั้นใช้ชื่อใดกันแน่ แต่ชื่อที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้คือ วัดปลักแรด

ที่ตั้ง

เดี๋ยวนี้ตั้งอยู่ในเขตหมู่ที่ ๔ ต.เบิกไพร อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี แต่เดิมนั้นวัดปลักแรดก็ตั้งอยู่ที่ใกล้ ๆ กับที่ตั้งในปัจจุบันนี้ คือบริเวณหน้าอุโบสถหลังเก่าซึ่งติดกับ

ท่าควายในปัจจุบันนี้นั่นเอง ต่อมาถูกน้ำในแม่น้ำแม่กลองกัดเซาะตลิ่งพังเข้ามาหาวัดเรื่อย ๆ จึงขยับขยายวัดไปตั้งอยู่ที่บริเวณคลองวัดร้างทางฝั่งขวาของคลอง (ชาวบ้านในถิ่นนั้นเรียกว่าคลองวัดเก่า ปัจจุบันนี้คือสถานที่เป็นเขตติดต่อระหว่างหมู่ที่ ๔ กับหมู่ที่ ๖ ต.เบิกไพรนั่นเอง) วัดปลักแรดจะตั้งอยู่ที่นั่นนานเท่าใดไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัด ในที่สุดก็ต้องย้ายวัดอีกครั้ง เหตุที่ต้องย้ายวัดก็เพราะว่า ในวันหนึ่ง พระภิกษุรูปหนึ่งลงไปจำวัดที่ใต้ถุนกุฏิ สักครู่ท่านก็ต้องตื่น เพราะได้ยินเสียงน้ำแตกซ่า เสียงปลาแหวกว่ายระเริงเล่นสายน้ำกันอยู่ฉ่าฉานเสียงปลาลิ้นหมาร้องอีดอาดอยู่ภายใต้พื้นดิน ตรงพระภิกษุรูปนั้นจำวัดอยู่ ท่านก็นึกรู้ได้ทันทีว่า ตรงนั้นเป็นวังน้ำใหญ่อยู่ใต้พื้นดิน น้ำจากแม่น้ำแม่กลองคงเซาะชอนไชพื้นดินเข้ามาเป็นโพรงจนถึงบริเวณที่ตั้งวัดนั้น ท่านจึงนำเรื่องนี้ไปปรึกษากับท่านเจ้าอาวาส ท่านเจ้าอาวาสและภิกษุรูปอื่น ๆ ก็รีบมาพิสูจน์ตรงสถานที่ตรงนั้นทันที และก็ได้ยินเสียงดังกล่าวจริง ๆ ท่านเจ้าอาวาสเกรงว่าถ้าขืนอยู่ต่อไปนานเข้า แผ่นดินตรงนั้นมีอันเป็นต้องยุบพังทลายลง เสนาสนสงฆ์ กุฏิ ศาลาการเปรียญก็คงจะจมหายลงไปด้วย จึงได้ย้ายวัดกลับมาตั้งอยู่ที่ริมแม่น้ำแม่กลองฝั่งขวาตรงที่ตั้งในปัจจุบันนี้ ซึ่งในกาลต่อมา

ตลิ่งถูกน้ำเซาะพังทลายลงไป เนื่องจากสายน้ำเปลี่ยนทางเดิน จึงต้องย้ายวัดลึกห่างฝั่งเข้าไปทางทิศตะวันตก

เนื้อที่

แต่เดิมมีเนื้อที่ประมาณ ๕๐ ไร่เศษ ต่อมาถูกน้ำในแม่น้ำแม่กลองกัดเซาะพังลงบ้าง และด้วยสาเหตุอื่น ๆ บ้าง ในปัจจุบันจึงมีเนื้อที่เหลือเพียงประมาณ ๒๔ ไร่ ๓๐ วา

เจ้าอาวาส

จะมีมาก่อนกี่รูปนั้นไม่มีใครจดจำได้และไม่มีการจดบันทึกไว้ เท่าที่สืบค้นย้อนหลังขึ้นไปได้เพียง ๑๒ รูป คือ

๑. **อาจารย์โทน**
ผู้ริเริ่มสร้างอุโบสถหลังเก่าที่รื้อไปแล้ว

๒. **อาจารย์โล่**
ผู้สร้างต่อเติมอุโบสถหลังเก่าจนเสร็จ

๓. **อาจารย์โรย** สร้างหอสวดมนต์เก่า

๔. **อาจารย์นา** บูรณะวัด

๕. **อาจารย์เอียง** บูรณะวัด

๖. **อาจารย์ปิ่น** บูรณะวัด

๗. ท่านอธิการที

สร้างศาลาการเปรียญหลังปัจจุบันเมื่อ พ.ศ. - ๒๔๖๘ ต่อมาท่านย้ายไปเป็นเจ้าอาวาสวัดร้างทางสังขละ จ.กาญจนบุรี

๘. ท่านอธิการหมุน

พี่ชายพระครูวรรัตนธาดา ผู้สร้างซุ้มประตูศาลาการเปรียญ

๙. ท่านอธิการผึ่ง ฐานทินฺโน

๑๐. พระครูวรรัตนธาดา (ฮึ่ม กนฺตธโร ป้องสุ)

๑๑. พระอธิการหลุย สุจิณฺโณ

๑๒. พระครูสาธรปิยะธรรม (เฉลิม ปิยวณฺโณ)

๑๓. พระครูธรรมธรหลอด เขมจาโร

เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน

วิธีแสดงความเคารพพระแบบชาวพุทธ

ตามประเพณีสืบกันมาชาวพุทธยกระดับฐานะของพระไว้ในชั้นสูง เป็นผู้ควรเคารพ และบูชาในที่นี้จะแสดงวิธีการแสดงความเคารพพระตามจุดมุ่งหมายนั้นก็เพื่อให้แสดงให้รู้ว่าตนมีความเคารพนับถือด้วยกายและใจจริงพระในที่นี้ หมายถึง พระพุทธรูป รวมทั้ง ปูชนียวัตถุ มีสถูปเจดีย์ เป็นต้น ๑ พระภิกษุ สามเณร ผู้ทรงเพศอุดมกว่าตน ๑ ในที่นี้จะแสดงวิธีการแสดงความเคารพพระแบบชาวพุทธเพียง ๓ วิธี คือ

- ประนมมือ
- ไหว้
- กราบ

ประนมมือ

คือการกระพุ่มมือทั้งสองประนมตั้งไว้ในระหว่างอกให้ตั้งตรงขึ้นไปข้างบน มีลักษณะคล้ายดอกบัวตูม ตรงกับคำภาษาบาลี ว่า **"ทำอัญชลี"** เป็นการแสดงความเคารพ เวลาสวดมนต์ หรือฟังพระสวด และฟังเทศน์ เป็นต้น ใช้การประนมแบบเดียวกันทั้งผู้หญิง ผู้ชาย

ไหว้

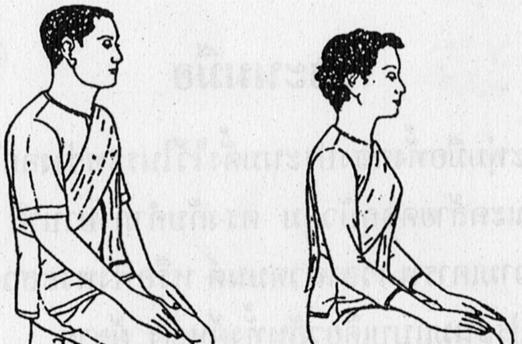
คือ การยกมือที่ประนมแล้วขึ้น พร้อมกับก้มหัวเล็กน้อย ให้มือประนมจดหน้าผาก นิ้วหัวแม่มือทั้งสองอยู่ระหว่างคิ้ว ตรงกับคำที่กล่าวไว้ในภาษาบาลีว่า **"นมัสการ"** ใช้แสดงความเคารพระหว่างเวลาท่านยืน หรือนั่งเก้าอี้ ไม่ใช้นั่งราบกับพื้น ใช้เหมือนกันทั้งชาย และหญิง

กราบ

คือ การแสดงอาการกราบลงพื้นด้วยเบญจางคประดิษฐ์ ได้แก่การกราบครอบองค์ ๕ คือ หน้าผาก ๑ ฝ่ามือ ๒ เข่า ๒ จดพื้น ซึ่งตรงกับคำในภาษาบาลีว่า **"อภิวาท"** ใช้กราบพระเวลาท่านนั่งราบกับพื้น ผู้ชายให้นั่งคุกเข่าตั้งฝ่าเท้าชัน ใช้นิ้วเท้าเท่านั้น พับยันพื้นนั่งทับลงบนส้นเท้าทั้งคู่ นั่งอย่างนี้เรียกว่า **"นั่งท่าเทพบุตร"**

ผู้หญิงพึงนั่งคุกเข่าราบ คือ ไม่ชันเท้าอย่างฝ่ายชาย นั่งอย่างนี้เรียกว่า **"นั่งท่าเทพธิดา"** เวลาก้มลงกราบนี้อย่าให้ก้นยกขึ้นเป็นอันขาด จึงจะงาม

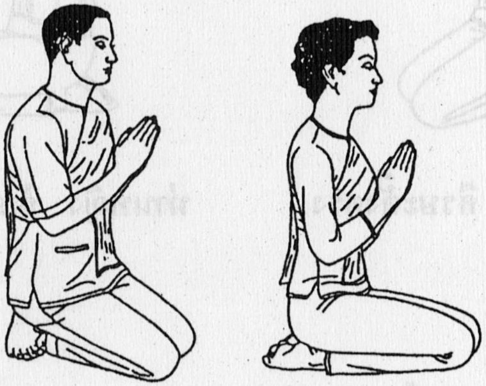
การกราบแบบเบญจางคประดิษฐ์

การเตรียมกราบแบบเบญจางคประดิษฐ์

ท่านชาย : นั่งในท่าเทพบุตร โดยคุกเข่ากระโหย่งเท้าทั้ง ๒ ข้าง นั่งทับบนซ่นเท้าขวา และซ้ายที่ยกตั้งชันขึ้นได้ฉากกับนิ้วเท้า คว่ำฝ่ามือลงบนหน้าขาทั้ง ๒ ข้าง

ท่านหญิง: นั่งในท่าเทพธิดา โดยคุกเข่าราบ นั่งทับบนซ่นเท้าทั้ง ๒ ข้าง ขณะที่หลังเท้าขวาและซ้ายนาบกับพื้น คว่ำฝ่ามือลงบนหน้าขา ทั้ง ๒ ข้าง

จังหวะที่ ๑ ยกมือทั้งสองข้างขึ้นประนมเป็นรูปดอกบัวตูม ระหว่างกลางอก กำหนดอาราธนาพระพุทธคุณไว้ในจิต **"พุทธังอาราธนานัง"**

หมายเหตุกราบครั้งต่อไป

กราบครั้งที่ ๒ กำหนดอาราธนาพระธรรมคุณไว้ในจิต **"ธัมมังอาราธนานัง"**

กราบครั้งที่ ๓ กำหนดอาราธนาพระสังฆคุณไว้ในจิต **"สังฆังอาราธนานัง"**

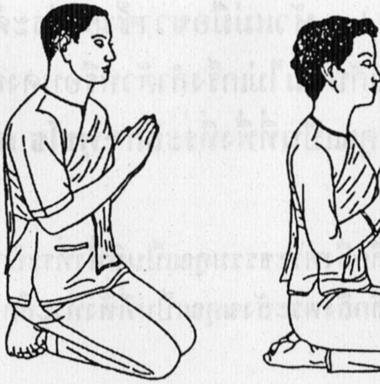
ท่านชาย : ศีรษะตั้งตรง **ท่านหญิง : ก้มศีรษะลงเล็กน้อย**

จังหวะที่ ๒ ยกมือทั้ง ๒ ข้างที่ประนมเป็นรูปดอกบัวตูม จรดหน้าผาก ปลายนิ้วชี้จรดเชิงผม หัวแม่มือทั้งสองอยู่ระหว่างคิ้ว โดยพับข้อนิ้วของหัวแม่มือที่งอได้เข้าไปในแอ่งหัวคิ้วระหว่างตา ๒ ข้าง กำหนดระลึกเคารพบูชาในพระพุทธคุณ **"พุทธัง วันทามิ"**

หมายเหตุกราบครั้งต่อไป

กราบครั้งที่ ๒ กำหนดรำลึกเคารพบูชาในพระธรรมคุณ **"ธัมมังวันทามิ"**

กราบครั้งที่ ๓ กำหนดรำลึกเคารพบูชาในพระสังฆคุณ **"สังฆังวันทามิ"**

จังหวะที่ ๓ ลดมือทั้ง ๒ ข้างที่ยังประนมเป็นรูปดอกบัวตูมอยู่ ลงมาระหว่างกลางอก

ท่านชาย : ข้อศอกต่อกับหัวเข่า

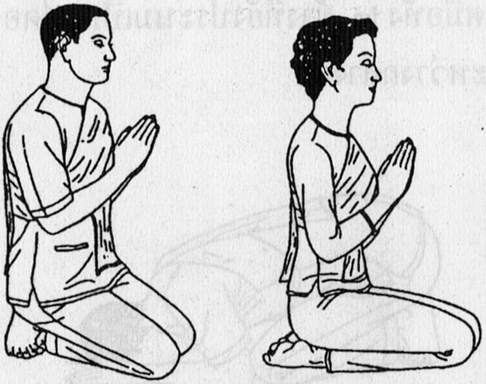
ท่านหญิง : ให้ข้อศอกทั้งสองขนาบแนบข้างเข่า

จังหวะที่ ๔ หมอบกราบให้หน้าผากจรดพื้น วางฝ่ามือแบราบห่างกันหนึ่งฝ่ามือ ก้มศีรษะลงให้หน้าผากจรดพื้นในระหว่าง

ฝ่ามือทั้ง ๒ หัวแม่มือขวาซ้ายอยู่ระดับหางคิ้ว ลำตัวขนานราบกับพื้นไม่เกร็งลำตัวหรือหดงอ กำหนดรำลึกถึงพระพุทธคุณเป็นที่พึ่งที่ระลึก **"พุธโธ เม นาโถ"**

หมายเหตุกราบครั้งต่อไป

กราบครั้งที่ ๒	กำหนดรำลึกถึงพระธรรมคุณเป็นที่พึ่งที่ระลึก **"ธัมโม เม นาโถ"**
กราบครั้งที่ ๓	กำหนดรำลึกถึงพระสังฆคุณเป็นที่พึ่งที่ระลึก **"สังโฆ เม นาโถ"**

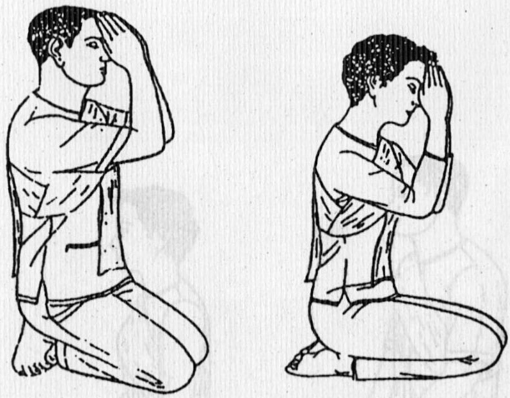
จังหวะที่ ๕	ยกมือทั้ง ๒ ข้างขึ้นมาประนมเป็นรูปดอกบัวตูมระหว่างกลางอก เป็นอันจบการกราบแบบเบญจางคประดิษฐ์ในครั้งที่ ๑ โดยการกำหนด **พุทธานุสติ**

หมายเหตุกราบครั้งต่อไป

ให้กราบแบบเดียวกันนี้ ๓ ครั้ง

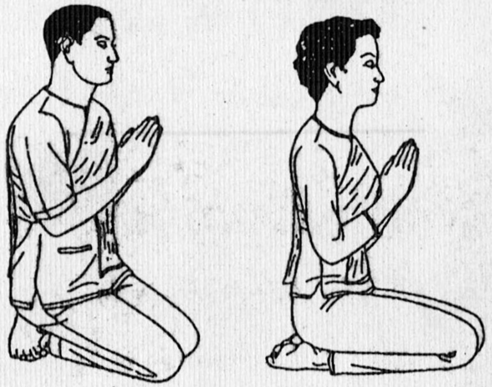
ในการกราบครั้งที่ ๒ และที่ ๓ ให้ทบทวนจังหวะที่ ๑ – ๕

โดยการกำหนด **ธัมมานุสสติ** ในครั้งที่ ๒ และกำหนด สังฆานุสสติ ในครั้งที่ ๓

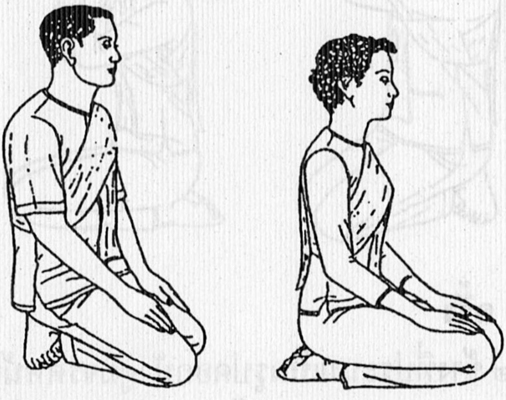

เมื่อกราบครบ ๓ ครั้ง

ยกมือทั้ง ๒ ข้างที่ประนมเป็นรูปดอกบัวตูมจรดหน้าผากอีกครั้งหนึ่ง โดยปลายนิ้วชี้จรดเชิงผม **หัวแม่มือทั้ง ๒ อยู่ระหว่างคิ้ว** พับข้อนิ้วของหัวแม่มือที่งอได้เข้าไปในแอ่งหัวคิ้ว ระหว่างตา ๒ ข้าง

ต่อจากนั้นลดมือทั้ง ๒ ข้าง ที่ยังประนมเป็นรูปดอกบัวตูมอยู่ลงมาระหว่างกลางอก

จบการกราบแบบเบญจางคประดิษฐ์ในท่าเตรียมเหมือนเดิม โดยลดมือขวาซ้ายลงพร้อมกันกับแยกวางคว่ำฝ่ามือลงบนหน้าขาทั้ง ๒ ข้าง

คำบูชาพระรัตนตรัย

อิมินา สักกาเรนะ พุทธัง อะภิปูชะยามะ

อิมินา สักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปูชะยามะ

อิมินา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปูชะยามะ

อิมินา สักกาเรนะ มาตาปิตาคุณัง ปูเชมะ

อิมินา สักกาเรนะ อาจาริยะคุณัง ปูเชมะ

อิมินา สักกาเรนะ เทวตาคุณัง ปูเชมะ

คำทำวัตรเช้า

โย โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ

สวากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม

สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง

อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ

สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ

ปัจฉิมาชะนะตานุกัมปะมานะสา
อิเม สักการเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคัณหาตุ
อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา

พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์ ดับเพลิงกิเลส
เพลิงทุกข์สิ้นเชิง ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน
(กราบ) **พุทโธ เม นาโถ** พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งของเรา

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม

พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสไว้ดีแล้ว

ธัมมัง นะมัสสามิ

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม (กราบ) **ธัมโม เม นาโถ**
พระธรรมเจ้าเป็นที่พึ่งของเรา

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติดีแล้ว

สังฆัง นะมามิ

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์ (กราบ) **สังโฆ เม นาโถ**
พระสงฆ์เจ้าเป็นที่พึ่งของเรา

ปุพพภาคนมการ

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะ
นะมะการัง กะโรมะ เส

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น

อะระหะโต ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส

สัมมาสัมพุทธัสสะ

ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง (ว่า ๓ ครั้ง)

พุทธาภิถุติ

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธาภิถุติง กะโรมะ เส

โยโส ตะถาคะโต พระตถาคตเจ้านั้น พระองค์ใด

อะระหัง เป็นผู้ไกลจากกิเลส

สัมมาสัมพุทโธ เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

วิชชาจะระณะสัมปันโน

เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ

สุคะโต เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี

โลกะวิทู เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ

เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า

สัตถา เทวะมะนุสสานัง

เป็นครูผู้สอน ของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

พุทโธ เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม

ภะคะวา เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์

โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพรัหมะกัง สัสสะมะณะ พราหมะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง อะภิญญา สัจฉิกัตตะวา ปะเวเทสิ

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด ได้ทรงทำความดับทุกข์ให้แจ้ง ด้วยพระปัญญาอันยิ่งเองแล้ว ทรงสอนโลกนี้พร้อมทั้งเทวดา, มาร, พรหม, และหมู่สัตว์พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์ให้รู้ตาม

โย ธัมมัง เทเสสิ

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใดทรงแสดงธรรมแล้ว

อาทิกัลยาณัง ไพเราะในเบื้องต้น

มัชเฌกัลยาณัง ไพเราะในท่ามกลาง

ปะริโยสานะกัลยาณัง ไพเราะในที่สุด

สาตถัง สะพยัญชะนัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทธัง พรหมะจะริยัง ปะกาเสสิ

ทรงประกาศพรหมจรรย์ คือแบบแห่งการปฏิบัติ อันประเสริฐ บริสุทธิ์ บริบูรณ์ สิ้นเชิง พร้อมทั้งอรรถะ พร้อมทั้งพยัญชนะ

ตะมะหัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น

ตะมะหัง ภะคะวันตัง สิระสา นะมามิ

ข้าพเจ้านอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า

(กราบลง หนหนึ่ง)

พุทโธ เม นาโถ

พระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่งของเรา

ธัมมาภิถุติ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมาภิถุติง กะโรมะ เส

โย โส สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม

พระธรรมนั้นใด เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสไว้ดีแล้ว

สันทิฏฐิโก

เป็นธรรมที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง

อะกาลิโก

เป็นธรรมที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล

เอหิปัสสิโก

เป็นธรรมที่ควรกล่าวกะผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด

โอปะนะยิโก เป็นธรรมที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ

เป็นธรรมที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน

ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระธรรมนั้น

ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ

ข้าพเจ้านอบน้อมพระธรรมนั้นด้วยเศียรเกล้า

(กราบลง หนหนึ่ง)

ธัมโม เม นาโถ พระธรรมเป็นที่พึ่งของเรา

สังฆาภิฐุติ

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิฐุติง กะโรมะ เส

โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นหมู่ใด ปฏิบัติดีแล้ว

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติตรงแล้ว

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติสมควรแล้ว

ยะทิทัง ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา

คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่ นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า

อาหุเนยโย (ไนยโย)

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา

ปาหุเนยโย (ไนยโย)

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ

ทักขิเณยโย (ไนยโย) เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน

อัญชะลีกะระณีโย เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ

เป็นเนื้อนาบุญของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า

ตะมะหัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระสงฆ์หมู่นั้น

ตะมะหัง สังฆัง สิระสา นะมามิ

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์หมู่นั้น ด้วยเศียรเกล้า.

(กราบลง หนหนึ่ง)

สังโฆ เม นาโถ

พระสงฆ์เป็นที่พึ่งของเรา

รตนัตตยปณามคาถา

(นำ) หันทะ มะยัง ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถาโย เจวะสังเวคะปะริกิตตะนะปาฐัญจะ ภะณามะ เส

พุทโธ สุสุทโธ กะรุณามะหัณณะโว

พระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์ มีพระกรุณาดุจห้วงมหรรณพ

โยจจันตะสุทธัพพะระญาณะโลจะโน

พระองค์ใด มีตาคือญาณอันประเสริฐหมดจดถึงที่สุด

โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะฆาตะโก

เป็นผู้ฆ่าเสียซึ่งบาป และอุปกิเลสของโลก

วันทามิ พุทธัง อะหะมาทะเรนะ ตัง

ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้นโดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ

ธัมโม ปะทีโป วิยะ ตัสสะ สัตถุโน

พระธรรมของพระศาสดาสว่างรุ่งเรืองเปรียบดวงประทีป

โย มัคคะปากามะตะเภทะภินนะโก

จำแนกประเภท คือ มรรค ผล นิพพาน ส่วนใด

โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะทีปะโน

ซึ่งเป็นโลกุตตระ และส่วนใดที่ชี้แนวแห่งโลกุตตระนั้น

วันทามิ ธัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น โดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ

สังโฆ สุเขตตา ภยะติเขตตะสัญญิโต

พระสงฆ์เป็นนาบุญอันยิ่งใหญ่ กว่านาบุญอันดีทั้งหลาย

โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพธะโก

เป็นผู้เห็นพระนิพพาน ตรัสรู้ตามพระสุคตหมู่ใด

โลลัปปะหีโน (ฮีโน) อะริโย สุเมธะโส

เป็นผู้สละกิเลสเครื่องโลเล เป็นพระอริยะเจ้ามีปัญญาดี

วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะ ตัง

ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น โดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ

อิจเจวะเมกันตะภิปูชะเนยยะกัง วัตถุตตะยัง วันทะยะตาภิสังขะตัง ปุญญัง มะยา ยัง มะมะ สัพพุปัททะวา มาโหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา

บุญใด ที่ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ ซึ่งวัตถุสาม คือ พระรัตนตรัย อันควรบูชายิ่งโดยส่วนเดียว ได้กระทำแล้วเป็นอย่างยิ่งเช่นนี้นี้ ขออุปัททวะทั้งหลาย จงอย่ามีแก่ข้าพเจ้าเลย ด้วยอำนาจความสำเร็จอันเกิดจากบุญนั้น

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปปันโน

พระตถาคตเจ้าเกิดขึ้นแล้ว ในโลกนี้

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ

เป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

ธัมโม จะ เทสิโต นิยยานิโก

และพระธรรมที่ทรงแสดง เป็นธรรมเครื่องออกจากทุกข์

อุปะสะมิโก ปรินิพพานิโก

เป็นเครื่องสงบกิเลส เป็นไปเพื่อปรินิพพาน

สัมโพธะคามี สุคะตัปปะเวทิโต

เป็นไปเพื่อความรู้พร้อม เป็นธรรมที่พระสุคตประกาศ

มะยันตัง ธัมมัง สุตวา เอวัง ชานามะ

พวกเราเมื่อได้ฟังธรรมนั้นแล้วจึงได้รู้อย่างนี้ว่า

ชาติปิ ทุกขา แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์

ชะราปิ. ทุกขา แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์

มะระณัมปิ ทุกขัง แม้ความตายก็เป็นทุกข์

โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา

แม้ความโศก ความร่ำไรรำพัน ความไม่สบายกาย

ความไม่สบายใจ ความคับแค้นใจก็เป็นทุกข์

อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข

ความประสบกับสิ่งไม่เป็นที่รักที่พอใจ ก็เป็นทุกข์

ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข

ความพลัดพรากจากสิ่งเป็นที่รักที่พอใจ ก็เป็นทุกข์

ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง

มีความปรารถนาสิ่งใดไม่ได้สิ่งนั้น นั่นก็เป็นทุกข์

สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา

ว่าโดยย่อ อุปาทานขันธ์ทั้ง ๕ เป็นตัวทุกข์

เสยยะถีทัง ได้แก่สิ่งเหล่านี้คือ

รูปูปาทานักขันโธ

ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ รูป

เวทะนูปาทานักขันโธ

ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ เวทนา

สัญญูปาทานักขันโธ

ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ สัญญา

สังขารูปาทานักขันโธ

ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ สังขาร

วิญญาณูปาทานักขันโธ

ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ วิญญาณ

เยสัง ปะริญญายะ

เพื่อให้สาวกกำหนดรอบรู้อุปาทานขันธ์เหล่านี้เอง

ธะระมาโน โส ภะคะวา

จึงพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เมื่อยังทรงพระชนม์อยู่

เอวัง พะหุลัง สาวะเก วิเนติ

ย่อมทรงแนะนำสาวกทั้งหลายเช่นนี้เป็นส่วนมาก

เอวังภาคา จะ ปะนัสสะ ภะคะวะโต สาวะเกสุ อนุสาสะนี พะหุลา ปะวัตตะติ

อนึ่ง คำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ย่อมเป็นไปในสาวกทั้งหลายส่วนมาก มีส่วนคือการจำแนกอย่างนี้ว่า

รูปัง อะนิจจัง รูปไม่เที่ยง,

เวทะนา อะนิจจา เวทนาไม่เที่ยง,

สัญญา อะนิจจา สัญญาไม่เที่ยง,

สังขารา อะนิจจา สังขารไม่เที่ยง,

วิญญาณัง อะนิจจัง วิญญาณไม่เที่ยง,

รูปัง อะนัตตา รูปไม่ใช่ตัวตน,

เวทะนา อะนัตตา เวทนาไม่ใช่ตัวตน,

สัญญา อะนัตตา สัญญาไม่ใช่ตัวตน,

สังขารา อะนัตตา สังขารไม่ใช่ตัวตน,

วิญญาณัง อะนัตตา วิญญาณไม่ใช่ตัวตน,

สัพเพ สังขารา อะนิจจา

สังขารทั้งหลายทั้งปวงไม่เที่ยง

สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ

ธรรมทั้งหลายทั้งปวงไม่ใช่ตัวตนดังนี้

เต (ตา) มะยัง โอติณณามหะ

พวกเราทั้งหลาย เป็นผู้ถูกครอบงำแล้ว

ชาติยา โดยความเกิด

ชะรามะระเณนะ โดยความแก่ และความตาย

โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ

โดยความโศก ความร่ำไรรำพัน ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ ความคับแค้นใจทั้งหลาย

ทุกโขติณณา

เป็นผู้ถูกความทุกข์ หยั่งเอาแล้ว

ทุกขะปะเรตา

เป็นผู้มีความทุกข์เป็นเบื้องหน้าแล้ว

อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยา ปัญญาเยถาติ

ทำไฉน การทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้ จะพึงปรากฏชัดแก่เราได้

(สำหรับอุบาสก - อุบาสิกา)

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คะตา

เราทั้งหลายผู้ถึงแล้วซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า แม้ปรินิพพานนานแล้ว พระองค์นั้นเป็นสรณะ

ธัมมัญจะ สังฆัญจะ

ถึงพระธรรมด้วย ถึงพระสงฆ์ด้วย

ตัสสะ ภะคะวะโต สาสะนัง ยะถาสะติ ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ อะนุปะฏิปัชชามะ

จักทำในใจอยู่ ปฏิบัติตามอยู่ ซึ่งคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นตามสติกำลัง

สา สา (โส โส) โน ปะฏิปัตติ

ขอให้ความปฏิบัตินั้นๆ ของเราทั้งหลาย

อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ

จงเป็นไปเพื่อการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ ทั้งสิ้นนี้เทอญ

ถวายพรพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะฯ

(ว่า ๓ จบ)

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะ สัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติฯ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะ-ปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติฯ

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

กัตตะวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พรัหมัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา
โย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิตะวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญฯ

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปูเรตตะวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลังฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักะยานัง นันทิวัฑฒะโน
เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร
อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ
สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง
สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรัหมะจาริสุ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัตตะวานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ
ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เตฯ

คติธรรม

จงดูกิจ ของตน เร่งขวนขวาย
จะเสียดาย เวลา อยู่ไถล
อย่าประมาท พลาดพลั้ง ระวังใจ
จงเชื่อใน สัจจะธรรม ล้ำปัญญา

อ.นิกร ธรรมวาที

ปัตติทานะคาถา

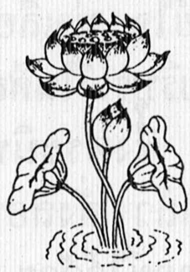
(กรวดน้ำตอนเช้า)

(หันทะ มะยัง ปัตติทานะ คาถาโย ภะณามะ เส)

ยา เทวะตา สันติ วิหาระวาสินี
ถูเป ฆะเร โพธิฆะเร ตะหิง ตะหิง
ตา ธัมมะทาเนนะ ภะวันตุ ปูชิตา
โสตถิง กะโรนเตธะ วิหาระมัณฑะเล
เถรา จะ มัชฌา นะวะกา จะ ภิกขะโว
สารามิกา ทานะปะตี อุปาสะกา
คามา จะ เทสา นิคะมา จะ อิสสะรา
สัปปาณะภูตา สุขิตา ภะวันตุ เต
ชะลาพุชา เยปิ จะ อัณฑะสัมภะวา
สังเสทะชาตา อะถะโวปะปาติกา
นิยยานิกัง ธัมมะวะรัง ปะฏิจจะ เต
สัพเพปิ ทุกขัสสะ กะโรนตุ สังขะยัง

ฐาตุ จิรัง สะตัง ธัมโม ธัมมัทธะรา จะ ปุคคะลา
สังโฆ โหตุ สะมัคโควะ อัตถายะ จะ หิตายะ จะ
อัมเห รักขะตุ สัทธัมโม สัพเพปิ ธัมมะจาริโน
วุฑฒิง สัมปาปุเณยยามะ ธัมเม อะริยัปปะเวทิเต
ปะสันนา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิโน พุทธะสาสะเน
สัมมา ธารัง ปะเวจฉันโต กาเล เทโว ปะวัสสะตุ
วุฑฒิภาวายะ สัตตานัง สะมิทธัง เนตุ เมทะนิง
มาตาปิตา จะ อัตะระชัง นิจจัง รักขันติ ปุตตะกัง
เอวัง ธัมเมนะ ราชาโน ปะชัง รักขันตุ สัพพะทาฯ

จบทำวัตรเช้า

คำสาธุการพระรัตนตรัย

อะโห พุทโธ พระพุทธเจ้า เป็นที่พึ่งของเรา พระองค์ทรงตรัสรู้เป็นอัศจรรรย์ใจ น่าเลื่อมใสจริง เพราะพระองค์ตรัสรู้ซึ่งธรรมดับเพลิงกิเลส เพลิงทุกข์ของพระองค์ได้แล้ว สั่งสอนเวไนยสัตว์ ให้ปฏิบัติตามดับเพลิงกิเลส เพลิงทุกข์ได้ด้วย สาธุพุทธะ สุโพธิตา สาธุ ความตรัสรู้ดีจริงแห่งพระพุทธเจ้า

อะโห ธัมโม พระธรรม เป็นที่พึ่งของเรา พระธรรมเป็นอัศจรรย์ใจ น่าเลื่อมใสจริง ทำให้ผู้ปฏิบัติบรรลุมรรคผล ดับเพลิงกิเลส เพลิงทุกข์ของผู้ปฏิบัติชอบ ช่วยให้ข้ามพ้นจากทุกภัยทั้งสิ้นได้ คือ ศีล สมาธิ ปัญญา มรรคผลนิพพาน สาธุ ธัมตา สาธุ ธรรมเป็นธรรมดีจริง แห่งพระธรรม

อะโห สังโฆ พระสงฆ์ เป็นที่พึ่งของเรา พระสงฆ์เป็นอัศจรรย์ใจ น่าเลื่อมใสจริง เพราะท่านเป็นผู้ปฏิบัติดี ทำให้บริบูรณ์ในศีล สมาธิ ปัญญา บรรลุมรรคผล ทำให้แจ้ง ซึ่งพระนิพพาน ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์ของตนได้แล้ว สั่งสอนผู้อื่น ให้ปฏิบัติตามดับเพลิงกิเลส เพลิงทุกข์ได้ด้วย สาธุ สังฆะ สุปฏิปฏิ สาธุ ความปฏิบัติดีจริงแห่ง พระสงฆ์

คำประกาศพิธีรักษาอุโบสถ

อัชชะ โภนโต ปักขัสสะ อัฏฐะมีทิวะโส (ถ้าเป็นวันพระ ๑๔ ค่ำ ว่าจาตุททะสีทิวะโส ถ้าวันพระ ๑๕ ค่ำ ว่าปัณณะระสีทิวะโส) เอวะรูโป โข โภนโต ทิวะโส พุทเธนะ ภะคะวะตา ปัญญัตตัสสะ ธัมมัสสะวะนัสสะ เจวะ ตะทัตถายะ อุปาสะกะ อุปาสิกานัง อุโปสะถัสสะ จะ กาโล โหติ หันทะมะยัง โภนโต สัพเพ อิธะ สะมาคะตา ตัสสะ ภะคะวะโต ธัมมานุธัมมะปะฏิปัตติยา ปูชะนัตถายะ อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะทิวะสัง อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง อุโปสะถัง อุปะวะสิสสามาติ กาละปะริจเฉทังกัตตะวา ตัง ตัง เวระมะณิง อารัมมะณัง กะริตตะวา อะวิขิตตะจิตตา หุต์วา สักกัจจัง อุโปสะถัง สะมาทิเยยยามะ อีทิสัง หิ อุโปสะถัง สัมปัตตานัง อัมหากัง ชีวิตัง มา นิรัตถะกัง โหตุ

คำแปล

ขอประกาศเริ่มเรื่องความที่จะสมาทานรักษาอุโบสถอันพร้อมไปด้วยองค์แปดประการให้สาธุชนที่ได้ตั้งจิตสมาทานทราบทั่วกันก่อน แต่สมาทาน ณ บัดนี้ ด้วยวันนี้ เป็นวันอัฏฐะมีดิถีที่แปด (ถ้าวันพระ ๑๕ ค่ำ ว่าวันปัณณะระสีดิถีที่สิบห้า ๑๔ ค่ำว่า วันจาตุททะสีดิถีที่สิบสี่) แห่งปักษ์มาถึงแล้ว ก็แหละวันเช่นนี้ เป็นกาลที่สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงบัญญัติแต่งตั้งไว้ให้ประชุมกันฟังธรรม และเป็นกาลที่จะรักษาอุโบสถของ อุบาสก, อุบาสิกา ทั้งหลายเพื่อประโยชน์แห่งการฟังธรรมนั้นด้วย เชิญเถิดเราทั้งหลายทั้งปวง ที่ได้ประชุมพร้อมกัน ณ ที่นี้ พึงกำหนดกาลว่าจะรักษาอุโบสถตลอดวันหนึ่งกับคืนหนึ่งนี้ แล้วพึงทำความเว้นโทษนั้น ๆ เป็นอารมณ์ คือ

เว้นจากฆ่าสัตว์ ๑

เว้นจากลักฉ้อสิ่งที่เจ้าของเขาไม่ให้ ๑

เว้นจากประพฤติกรรมที่เป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์ ๑

เว้นจากเจรจาคำเท็จล่อลวงผู้อื่น ๑

เว้นจากดื่มสุราเมรัยอันเป็นเหตุที่ตั้งแห่งความประมาท ๑

เว้นจากบริโภคอาหาร ตั้งแต่เวลาพระอาทิตย์เที่ยงแล้วไปจนถึงเวลาอรุณขึ้นมาใหม่ ๑

เว้นจากฟ้อนรำขับร้องและประโคมเครื่องดนตรีต่าง ๆ แต่บรรดาที่เป็นข้าศึกแก่บุญกุศลทั้งสิ้น และทัดทรงประดับตกแต่งร่ายกายด้วยดอกไม้ของหอม เครื่องประดับเครื่องทาเครื่องย้อม ผัดผิวทำกายให้วิจิตรงดงามต่าง ๆ อันเป็นเหตุที่ตั้งแห่งความกำหนัดยินดี ๑

เว้นจากนั่งนอนเหนือเตียงตั่งม้าที่มีเท้าสูงเกินประมาณ และที่นั่งที่นอนใหญ่ ภายในมีนุ่นและสำลี และเครื่องปูลาดที่วิจิตรด้วยเงินและทองต่าง ๆ ๑

อย่าให้มีจิตฟุ้งซ่านส่งไปอื่น พึงสมาทานเอาองค์อุโบสถทั้งแปดประการโดยเคารพ เพื่อจะบูชาองค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคพระพุทธเจ้านั้น ด้วยธรรมมานุธรรมปฏิบัติ อนึ่ง ชีวิตของเราทั้งหลายที่ได้เป็นอยู่รอดมาถึงวันอุโบสถเช่นนี้ จงอย่าได้ล่วงไปเสียเปล่าจากประโยชน์เลย

๐๐๐

คำกล่าวอาราธนาศีลอุโบสถ (อุโบสถศีล)

มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง, อุโปสะถัง ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง, อุโปสะถัง ยาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง, อุโปสะถัง ยาจามะ

คำอาราธนานี้ใช้สำหรับการสมาทานศีลพร้อมกันหลาย ๆ คน
ถ้าคนเดียว เปลี่ยนคำว่า **"มะยัง"** เป็น **"อะหัง"** และ
"ยาจามะ" เป็น **"ยาจามิ**

พระภิกษุสงฆ์ให้ศีล

นะโมตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะฯ (๓ จบ)

	พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
	ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
	สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	**พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ**
ทุติยัมปิ	**ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ**
ทุติยัมปิ	**สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ**
ตะติยัมปิ	**พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ**
ตะติยัมปิ	**ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ**
ตะติยัมปิ	**สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ**
(พระสงฆ์กล่าวว่า)	**"ติสะระณะคะมะนัง นิฏฐิตัง"**
(ให้รับพร้อมกันว่า)	**"อามะ ภันเต"**

ข้อ ๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
ข้อ ๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
ข้อ ๓. อะพรัมมะจะริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
ข้อ ๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
ข้อ ๕. สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
ข้อ ๖. วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
ข้อ ๗. นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนา มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะ มัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
ข้อ ๘. อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

เมื่อจบสิกขาบทดังกล่าวแล้ว ผู้รับศีลพึงกล่าวคำสมาทานอีกดังนี้ (พระว่านำ)

อิมัง อัฏฐังคะสะมันนาคะตัง พุทธะปัญญัตตัง อุโปสะถัง อิมัญจะ รัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง สัมมะเทวะ อะภิรักขิตุง สะมาทิยามิ

ข้าพเจ้าขอสมาทานเอาซึ่งศีลอุโบสถที่พระพุทธเจ้า ทรงบัญญัติตั้งไว้ ประกอบด้วยองค์ ๘ ประการ ดังสมาทาน มาแล้วนั้น เพื่อจะรักษาไว้มิให้ขาด มิให้ทำลาย วันหนึ่ง ณ คืนหนึ่ง ในเวลาวันนี้ ขอกุศลธรรมนี้ จงเป็นอุปนิสัยปัจจัยให้แจ้งแก่ พระนิพพาน ในอนาคตกาลเบื้องหน้าโน้นเทอญ

พระสงฆ์กล่าวสรุปอุโบสถศีลดังนี้

อิมานิ อัฏฐะ อุโปสถานะสาธุกัง อะคันทัง กัตตวาตุมหิภูเตหิ อุปาสิกะ อุปาสิกา วะระขิตัพพานิ

โดยทั่วไปพระท่านว่า

อิมานิ อัฏฐะสิกขาปะทานิ อุปโปสะถะวะเสนะ มะนะสิการิต์วา สาธุกัง อัปปะมาเทนะ รักขิตัพพานิ

(ให้รับพร้อมกันว่า)

อามะ ภันเต

(พระสงฆ์ว่าต่อ)

สีเลนะ สุคะติง ยันติ สีเลนะ โภคะสัมปะทา สีเลนะ นิพพุติง ยันติ ตัสมา สีลัง วิโสธะเย

(รับพร้อมกันว่า)

สาธุ สาธุ สาธุ

คำอธิษฐานอุโบสถ (สำหรับผู้ที่สมาทานด้วยตนเอง)

พุทธะปัญญัตตัง อุโปสะถัง อะธิฐามิ

ข้าพเจ้าอธิษฐานอุโบสถ ที่พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติไว้

พระสงฆ์กล่าวให้พร (อนุโมทนา)

ยะถา วาริวะหา ปูรา ปะริปูเรนติ สาคะรัง

เอวะเมวะ อิโต ทินนัง เปตานัง อุปะกัปปะติ

อิจฉิตัง ปัตถิตัง ตุมหัง ขิปปะเมวะ สะมิชฌะตุ

สัพเพ ปูเรนตุ สังกัปปา จันโทปัณณะระโส ยะถา มะณิ โชติระโส ยะถา ฯ

คำอาราธนาศีล ๘

มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐะ สีลานิ ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐะ สีลานิ ยาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต ติสะระเณนะ สะหะ อัฏฐะ สีลานิ ยาจามะ

คำสมาทานศีล ๘

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณีสิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๓. อะพรัหมะจะริยา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๕. สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๖. วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๗. นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนะมาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะ มัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

๘. อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณีสิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

คำขออาหารจากสงฆ์

ภันเต อะวะเสสัง อาหาระโภชนานัง ขาทะนียัง ปิณฑะปาตัง โวนิสสักเคถะ

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ อาหารอันเป็นเศษเหลือแล้ว โปรดเมตตาอนุญาตให้แก่อุบาสก อุบาสิกา และท่านที่มาในที่นี้ ด้วยเถิด พระเจ้าข้าฯ

วันทาพระ

วันทามิ พุทธัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะเม ภันเต

วันทามิ ธัมมัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะเม ภันเต

วันทามิ สังฆัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะเม ภันเต

วันทามิ พระพุทธะรูปัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะเม ภันเต

วันทามิ มาตาปิตา ครูอุปัชฌา อาจาริยะคุณนัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะเม ภันเต

วันทามิ ปิฏะกัจฏะยัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะเม ภันเต

วันทามิ กัมมะฐานัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะเม ภันเต

วันทามิ อาราเมพัทเสมายัง โพธิรุกขัง เจฏิยัง สัพพะเมโทสัง ขะมะถะเม ภันเต

วันทามิ ภันเต ภะคะวา โรกะนาถัง อะตีตัง เมโทสัง อะนาคะตัง เมโทสัง ปัจจุปันนัง เมโทสัง ขะมะถะเม ภันเต สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ

กรวดน้ำ

(นำ) หันทะ มะยัง อุททิสะนาธิฏฐานะคาถาโย ภะณามะเส

(รับ) อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อุปัชฌายา คุณุตตะรา
อาจริยูปะการา จะ มาตา ปิตา จะ ญาตะกา (ปิยา มะมัง)
สุริโย จันทิมา ราชา คุณะวันตา นะราปิ จะ
พรัหมะมารา จะ อินทา จะตุ โลกะปาลา จะ เทวะตา
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ มัชฌัตตา เวริกาปิ จะ
สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ ปุญญานิ ปะกะตานิ เม
สุขัง จะ ติวิธัง เทนตุ ขิปปัง ปาเปถะ โว มะตังฯ
อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อิมินา อุททิเสนะ จะ
ขิปปาหัง สุละเภ เจวะ ตัณหุปาทานะเฉทะนัง
เย สันตาเน หินา ธัมมา ยาวะ นิพพานะโต มะมัง
นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ ยัตถะ ชาโต ภะเว ภะเว
อุชุจิตตัง สะติปัญญา สัลเลโข วิริยัมหินา
มารา ละภันตุ โนกาสัง กาตุญจะ วิริเยสุ เม
พุทธาทิปะวะโร นาโถ ธัมโม นาโถ วะรุตตะโม
นาโถ ปัจเจกะพุทโธ จะ สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง
เตโสตตะมานุภาเวนะ มาโรกาสัง ละภันตุ มาฯ

คำทำวัตรเย็น

คำบูชาพระและปุพพภาคนมการ ใช้อย่างเดียวกับ ทำวัตรเช้า

******

๑. พุทธานุสสติ

(หันทะ มะยัง พุทธานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.)

ตัง โข ปะนะ ภะคะวันตัง เอวัง กัลยาโณ กิตติสัทโท อัพภุคคะโต,

ก็กิตติศัพท์อันงามของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น, ได้ฟุ้งไปแล้วอย่างนี้ว่า;

อิติปิ โส ภะคะวา,

เพราะเหตุอย่างนี้ ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น;

อะระหัง, เป็นผู้ไกลจากกิเลส;

สัมมาสัมพุทโธ,

เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง;

วิชชาจะระณะสัมปันโน,

เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ;

สุคะโต, เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี;

โลกะวิทู, เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง;

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ,

เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า;

สัตถา เทวะมะนุสสานัง,

เป็นครูผู้สอน ของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย;

พุทโธ, เป็นผู้รู้, ผู้ตื่น, ผู้เบิกบานด้วยธรรม;

ภะคะวาติ.

เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์, ดังนี้.

๒. พุทธาภิคีติ

(หันทะ มะยัง พุทธาภิคีติง กะโรมะ เส.)

พุทธะวาระหัน ตะวะระตาทิคุณาภิยุตโต,

พระพุทธเจ้าประกอบด้วยคุณ, มีความประเสริฐแห่งอรหันตคุณ เป็นต้น;

สุทธาภิ ญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต,

มีพระองค์อันประกอบด้วยพระญาณ, และพระกรุณาอันบริสุทธิ์;

โพเธสิ โย สุชะนะตัง กะมะลังวะ สูโร,

พระองค์ใดทรงกระทำชนที่ดีให้เบิกบาน, ดุจอาทิตย์ทำบัวให้บาน;

วันทามะหัง ตะมะระณัง สิระสา ชิเนนทัง.

ข้าพเจ้าไหว้พระชินสีห์ ผู้ไม่มีกิเลสพระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า;

พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,

พระพุทธเจ้าพระองค์ใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุด ของสัตว์ทั้งหลาย;

ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น, อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึก องค์ที่หนึ่ง ด้วยเศียรเกล้า;

พุทธัสสาหัสมิ ทาโส (ทาสี) วะ พุทโธ เม สามิกิสสะโร,

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระพุทธเจ้า, พระพุทธเจ้าเป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า;

พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,

พระพุทธเจ้าทรงกำจัดทุกข์ และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า;

พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แด่พระพุทธเจ้า;

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม ซึ่งความตรัสรู้ดีของพระพุทธเจ้า;

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง,

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระพุทธเจ้าเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า;

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุสาสะเน

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา;

พุทธัง เม วันทะมาเนนะ (มานายะ) **ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,**

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระพุทธเจ้า, ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้;

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา

อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า, ด้วยเดชแห่งบุญนั้น.

(หมอบลงแล้วกล่าวว่าดังนี้)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี;

พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,

กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วใน พระพุทธเจ้า;

พุทโธ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระพุทธเจ้า จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น;

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ,

เพื่อการสำรวมระวัง ในพระพุทธเจ้าในกาลต่อไป.

๓. ธัมมานุสสติ

(หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัส ไว้ดีแล้ว;

สันทิฏฐิโก,

เป็นธรรมที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติ พึงเห็นได้ด้วย ตนเอง;

อะกาลิโก,

เป็นธรรมที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ ไม่จำกัดกาล;

เอหิปัสสิโก,

เป็นธรรมที่ควรกล่าวกะผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด;

โอปะนะยิโก,

เป็นธรรมที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว;

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหี ติ,

เป็นธรรมที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน, ดังนี้.

๔. ธัมมาภิคีติ

(หันทะ มะยัง ธัมมาภิคีติง กะโรมะ เส.)

สวากขาตะตาทิคุณะโยคะวะเสนะ เสยโย,

พระธรรม เป็นธรรมที่ประเสริฐเพราะประกอบด้วยคุณ, คือความที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว เป็นต้น;

โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกขะเภ‍โท,

เป็นธรรมอันจำแนกเป็น มรรค ผล ปริยัติ และนิพพาน;

ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธารี,

เป็นธรรมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรม จากการตกไปสู่โลกที่ชั่ว;

วันทามะหัง ตะมะหะรัง วะระธัมมะเมตัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมอันประเสริฐนั้น, อันเป็นเครื่องขจัดเสียซึ่งความมืด;

ธัมโม โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง

พระธรรมใดเป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย;

ทุติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึก องค์ที่สอง ด้วยเศียรเกล้า;

ธัมมัสสาหัสมิ ทาโส (ทาสี) วะ ธัมโม เม สามิกิสสะโร,

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรม, พระธรรมเป็นนายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า;

ธัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม.

พระธรรมเป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า;

ธัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แด่พระธรรม;

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม ซึ่งความเป็นธรรมดี ของพระธรรม;

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง,

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระธรรมเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า;

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุสาสะเน,

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา;

ธัมมัง เม วันทะมาเนนะ (มานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระธรรม ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้;

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา,

อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งบุญนั้น,

(หมอบลงแล้วกล่าวว่าดังนี้)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี;

ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,

กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วในพระธรรม;

ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระธรรม จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น;

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม,

เพื่อการสำรวมระวัง ในพระธรรม ในกาลต่อไป.

๕. สังฆานุสสติ

(หันทะ มะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติดีแล้ว;

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติตรงแล้ว;

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว;

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด, ปฏิบัติสมควรแล้ว,

ยะทิทัง, ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ;

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา,

คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่, นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ;

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า;

อาหุเนยโย,

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา;

ปาหุเนยโย,

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ;

ทักขิเณยโย, เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน;

อัญชะลีกะระณีโย,

เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี;

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ.

เป็นเนื้อนาบุญของโลก, ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า, ดังนี้.

๖. สังฆาภิคีติ

(หันทะ มะยัง สังฆาภิคีติง กะโรมะ เส.)

สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคุณาทิยุตโต,

พระสงฆ์ที่เกิดโดยพระสัทธรรม ประกอบด้วยคุณมีความปฏิบัติดีเป็นต้น;

โยฏฐัพพิโธ อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏโฐ,

เป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคลอันประเสริฐ แปดจำพวก;

สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต,

มีกายและจิต อันอาศัยธรรมมีศีลเป็นต้น อันบวร;

วันทามะหัง ตะมะริยานะคะณัง สุสุทธัง,

ข้าพเจ้าไหว้หมู่แห่งพระอริยเจ้าเหล่านั้น ผู้บริสุทธิ์ด้วยดี;

สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,

พระสงฆ์หมู่ใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย;

ตะติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น, อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึก องค์ที่สามด้วยเศียรเกล้า;

สังฆัสสาหัสมิ ทาโส (ทาสี) วะ สังโฆ เม สามิกิสสะโร,

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระสงฆ์, พระสงฆ์เป็นนายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า;

สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม,

พระสงฆ์เป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า;

สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง,

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แด่พระสงฆ์;

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ สังฆัสโส ปะฏิปันนะตัง,

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม ซึ่งความปฏิบัติดีของพระสงฆ์;

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง,

สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระสงฆ์เป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า;

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุสาสะเน,

ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา;

สังฆัง เม วันทะมาเนนะ (มานายะ) **ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ,**

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระสงฆ์ ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้;

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา,

อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า, ด้วยเดชแห่งบุญนั้น,

(หมอบลงแล้วกล่าวว่าดังนี้)

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา,

ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี;

สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,

กรรมน่าติเตียนอันใดที่ข้าพเจ้ากระทำแล้ว ในพระสงฆ์;

สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง,

ขอพระสงฆ์ จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น;

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังเฆ,

เพื่อการสำรวมระวัง ในพระสงฆ์ ในกาลต่อไป.

จบคำทำวัตรเย็น

บทกลอนสอนใจ

อยากได้ดี ต้องทำดี ไว้ให้มาก
ดีแต่อยาก หากไม่ทำ น่าขำหนอ
อยากได้ดี ต้องทำดี อย่ารีรอ
ดีแต่ขอ รอแต่ดี ไม่ดีเอย

คำอาราธนาพระปริตร

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะ ทุกขะ วินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะ ภะยะ วินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
สัพพะ โรคะ วินาสายะ ปะริตตัง พรูถะ มังคะลัง

ชุมนุมเทวดา

สะรัชชัง สะเสนัง สะพันธุง นะรินทัง
ปะริตตานุภาโว สะทา รักขะตูติ
ผะริตตะวานะ เมตตัง สะเมตตา ภะทันตา
อะวิกขิตตะจิตตา ปะริตตัง ภะณันตุ

สัคเค กาเม จะ รูเป คิริสิขะระตะเฏ จันตะลิกเข วิมาเน ทีเป รัฏเฐ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิ เขตเต ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละถะละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง สาธะโว เม สุณันตุฯ

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

(ถ้าจะสวดสิบสองตำนานใช้)

สะมันตา จักกะวาเฬสุ อัตตะราคัจฉันตุ เทวะตา
สัทธัมมัง มุนิราชัสสะ สุณันตุ สัคคะโมกขะทัง
สัคเค กาเม จะ รูเป คิริสิขะระตะเฏ จันตะลิกเข วิมาเน ฯลฯ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

ไตรสรณคมน์

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

สัมพุทเธ

สัมพุทเธ อัฏฐะวีสัญจะ ทะวาทะสัญจะ สะหัสสะเก
ปัญจะสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันตะวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต

สัมพุทเธ ปัญจะปัญญาสัญจะ จะตุวีสะติสะหัสสะเก
ทะสะสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันตะวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโต

สัมพุทเธ นะวุตตะระสะเต อัฏฐะจัตตาฬีสะสะหัสสะเก
วีสะติสะตะสะหัสสานิ นะมามิ สิระสา อะหัง
เตสัง ธัมมัญจะ สังฆัญจะ อาทะเรนะ นะมามิหัง
นะมะการานุภาเวนะ หันตะวา สัพเพ อุปัททะเว
อะเนกา อันตะรายาปิ วินัสสันตุ อะเสสะโตฯ

นะโมการะอัฏฐะกะคาถา

นะโม อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ มะเหสิโน
นะโม อุตตะมะธัมมัสสะ สวากขาตัสเสวะ เตนิธะ
นะโม มะหาสังฆัสสาปิ วิสุทธะสีละทิฏฐิโน
นะโม โอมาต๎ยารัทธัสสะ ระตะนัตตะยัสสะ สาธุกัง
นะโม โอมะกาตีตัสสะ ตัสสะ วัตถุตตะยัสสะปิ
นะโม การัปปะภาเวนะ วิคัจฉันตุ อุปัททะวา
นะโม การานุภาเวนะ สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา
นะโม การัสสะ เตเชนะ วิธิมหิ โหมิ เตชะวาฯ

ทะวัตติงสาการะปาโฐ

อัตถิ อิมัสสะมิง กาเย เกสา โลมา นะขา ทันตา ตะโจ มังสัง นะหารู อัฏฐี อัฏฐิมิญชัง วักกัง หะทะยัง ยะกะนัง กิโลมะกัง ปิหะกัง ปัปผาสัง อันตัง อันตะคุณัง อุทะริยัง กะรีสัง ปิตตัง เสมหัง ปุพโพ โลหิตัง เสโท เมโท อัสสุ วะสา เขโฬ สิงฆาณิกา ละสิกา มุตตัง มัตถะเก มัตถะลุงคันติ ฯ

กะระณียะเมตตะสุตตัง

กะระณียะมัตถะกุสะเลนะ ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ
สักโก อุชู จะ สุหุชู จะ สุวะโจ จัสสะ มุทุ อะนะติมานี
สันตุสสะโก จะ สุภะโร จะ อัปปะกิจโจ จะ สัลละหุกะวุตติ
สันตินทริโย จะ นิปะโก จะ อัปปะคัพโภ กุเลสุ อะนะนุคิทโธ
นะ จะ ขุททัง สะมาจะเร กิญจิ เยนะ วิญญู ปะเร อุปะวะเทยยุง
สุขิโน วาเขมิโน โหนตุ สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา
เยเกจิ ปาณะภูตัตถิ ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา
ทีฆา วาเย มะหันตา วา มัชฌิมา รัสสะกา อะณุกะถูลา
ทิฏฐา วาเย จะ อะทิฏฐา เย จะ ทูเร วะสันติ อะวิทูเร
ภูตา วา สัมภะเวสี วา สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา
นะ ปะโร ปะรัง นิกุพเพถะ นาติมัญเญถะ กัตถะจิ นัง กิญจิ
พะยาโรสะนา ปะฏีฆะสัญญา นาญญะมัญญัสสะ ทุกขะมิจเฉยยะ
มาตา ยะถา นิยัง ปุตตัง อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักเข
เอวัมปิ สัพพะภูเตสุ มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
เมตตัญจะ สัพพะโลกัส์มิง มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง
อุทธัง อะโธ จะ ติริยัญจะ อะสัมพาธัง อะเวรัง อะสะปัตตัง
ติฏฐัญจะรัง นิสินโน วา สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมิทโธ
เอตัง สะติง อะธิฏเฐยยะ พรัหมะเมตัง วิหารัง อิธะมาหุ
ทิฏฐิญจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา ทัสสะเนนะ สัมปันโน
กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง นะหิชาตุ คัพภะเสยยัง ปุนะเรตีติฯ

บทขัดธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสูตร

อะนุตตะรัง อะภิสัมโพธิง สัมพุชฌิตะวา ตะถาคะโต
ปะฐะมัง ยัง อะเทเสสิ ธัมมะจักกัง อะนุตตะรัง
สัมมะเทวะ ปะวัตเตนโต โลเก อัปปะฏิวัตติยัง
ยัตถากขาตา อุโภ อันตา ปะฏิปัตติ จะ มัชฌิมา
จะตูสะวาริยะสัจเจสุ วิสุทธัง ญาณะทัสสะนัง
เทสิตัง ธัมมะราเชนะ สัมมาสัมโพธิกิตตะนัง
นาเมนะ วิสสุตัง สุตตัง ธัมมะจักกัปปะวัตตะนัง
เวยยากะระณะปาเฐนะ สังคีตันตัมภะณามะ เสฯ

ธัมมะจักกัปปะวัตตะนะสูตร

เอวัมเม สุตังฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา พาราณะสิยัง วิหะระติ อิสิปะตะเน มิคะทาเยฯ ตัตะระ โข ภะคะวา ปัญจะวัคคิเย ภิกขู อามันเตสิฯ

ทะเวเม ภิกขะเว อันตา ปัพพะชิเตนะ นะ เสวิตัพพา โย จายัง กาเมสุ กามะสุขัลลิกานุโยโค หีโน คัมโม โปถุชชะนิโก อะนะริโย อะนัตถะสัญหิโต โย จายัง อัตตะกิละมะถานุโยโค ทุกโข อะนะริโย อะนัตถะสัญหิโตฯ

เอเต เต ภิกขะเว อุโภ อันเต อะนุปะคัมมะ มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติฯ

กะตะมา จะ สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโคฯ เสยยะถีทังฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ

อะยัง โข สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุ กะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขัง อะริยะสัจจังฯ ชาติปิ ทุกขา ชะราปิ ทุกขา มะระณัมปิ ทุกขัง โสกะปะริเทวะทุกขะ โทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง สังขิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขาฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจังฯ ยายัง ตัณหา โปโนพภะวิกา นันทิราคะสะหะคะตา ตัตะระ ตัตะราภินันทินีฯ เสยยะถีทังฯ กามะตัณหา ภะวะตัณหา วิภะวะตัณหาฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจังฯ โย ตัสสาเยวะ ตัณหายะ อะเสสะวิราคะนิโรโธ จาโค ปะฏินิสสัคโค มุตติ อะนาละโยฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะ คามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจังฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัฏฐังคิโก มัคโคฯ เสยยะถีทังฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปโป สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิฯ

อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญเญยยันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

อิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหาตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหีนันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

อิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จังขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกาตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจฉิกะตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

อิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาเวตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ภาวิตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ จักขุง อุทะปาทิ ญาณัง อุทะปาทิ ปัญญา อุทะปาทิ วิชชา อุทะปาทิ อาโลโก อุทะปาทิฯ

ยาวะกีวัญจะ เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง นะสุวิสุทธัง อะโหสิฯ

เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิงฯ

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตูสุ อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฏัง ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง สุวิสุทธัง อะโหสิฯ

อะถาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณิยา ปะชายะ สะเทวะมะนุสสายะ อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิงฯ

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุทะปาทิ อะกุปปา เม วิมุตติ อะยะมันติมา ชาติ นัตถิทานิ ปุนัพภะโวติฯ

อิทะมะโวจะ ภะคะวาฯ อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิกขู ภะคะวะโตภาสิตัง อะภินันทุงฯ อิมัส๎มิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัสมิง ภัญญะมาเน อายัส๎มะโต โกณฑัญญัสสะ วิระชัง วีตะมะลัง ธัมมะจักขุง อุทะปาทิ ยังกิญจิ สะมุทะยะธัมมัง สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติฯ

ปะวัตติเต จะ ภะคะวะตา ธัมมะจักเก ภุมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พราหมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พรัหมุนา วา เกนะจิ วา โลกัส๎มินติฯ

ภุมมานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

ตาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ตาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ยามานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

ตุสิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ตุสิตานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

ประระนิมมิตะวะสะวัตตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ประระนิมมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

พรัหมะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ พรัหมะกายิกานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

พรัหมะปาริสัชชา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ พรัหมะปาริสัชชานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

พรัหมะปะโรหิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ พรัหมะปะโรหิตานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

มะหาพรัหมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ มะหาพรัหมานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

ปะริตตาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ปะริตตาภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อัปปะมาณาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อัปปะมาณาภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อาภัสสะรา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อาภัสสะรานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

ปะริตตะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ ปะริตตะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

อัปปะมาณะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อัปปะมาณะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุต๎วา

สุภะกิณ์หะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ สุภะกิณ์หะกานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

อสัญญูสัตตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อสัญญูสัตตานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

เวหัปผะลา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ เวหัปผะลานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

อะวิหา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อะวิหานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

อะตัปปา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ อะตัปปานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

สุทัสสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ สุทัสสานัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

สุทัสสี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ สุทัสสีนัง เทวานัง สัททัง สุต์วา

อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุงฯ

เอตัม ภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิสิปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง ธัมมะจักกัง ปะวัตติตัง อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พราหมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พรัหมุนา วา เกนะจิ วา โลกัส์มินติฯ

อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ ยาวะ พรัหมะโลกา สัทโท อัพภุคคัจฉิฯ อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิฯ อัปปะมาโณ จะ โอฬาโร โอภาโส โลเก ปาตุระโหสิ อะติกกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวังฯ

อะถะโข ภะคะวา อุทานัง อุทาเนสิ อัญญาสิ วะตะ โภ โกญฑัญโญ อัญญาสิ วะตะ โภ โกณฑัญโญติฯ

อิติหิทัง อายัส๎มะโต โกณฑัญญัสสะ อัญญาโกณฑัญโญ เตว๎วะ นามัง อะโหสีติฯ.

คิดดี	*พูดดี*	*ทำดี*
เป็นศรี	*เป็นพร*	*สูงสุด*
ไม่มี	*พรเทพ*	*พรมนุษย์*
เปรียบประดุจ	*ความดี*	*ที่ทำเอง.*

บทสวดสีลานุสติ

ปาณาติปาตา เวระมะณีสิกขาปะทัง ธัมมะขันธ์แก้ว แพ้ว ถาง ทางไป นิพพาน ศีลสญาณ ผลสญาณ ทานะปาระมี ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา กุศลสัมปันโน อิติปิโสภะคะวา

อะทินนาทานา เวระมะณีสิกขาปะทัง ธัมมะขันธ์แก้ว แพ้ว ถาง ทางไป นิพพาน ศีลสญาณ ผลสญาณ ทานะปาระมี ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา กุศลสัมปันโน อิติปิโสภะคะวา

อะพรัหมะจะริยา เวระมะณีสิกขาปะทัง ธัมมะขันธ์แก้ว แพ้ว ถาง ทางไป นิพพาน ศีลสญาณ ผลสญาณ ทานะปาระมี ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา กุศลสัมปันโน อิติปิโสภะคะวา

มุสาวาทา เวระมะณีสิกขาปะทัง ธัมมะขันธ์แก้ว แพ้ว ถาง ทางไป นิพพาน ศีลสญาณ ผลสญาณ ทานะปาระมี ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา กุศลสัมปันโน อิติปิโสภะคะวา

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง ธัมมะขันธ์แก้ว แพ้ว ถาง ทางไป นิพพาน ศีลสญาณ ผลสญาณ ทานะปาระมี ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา กุศลสัมปันโน อิติปิโสภะคะวา

วิกาละโภชะนา เวระมะณีสิกขาปะทัง ธัมมะขันธ์แก้ว แพ้ว ถาง ทางไป นิพพาน ศีลสญาณ ผลสญาณ ทานะปาระมี ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา กุศลสัมปันโน อิติปิโสภะคะวา

นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนะมาลาคันธะ วิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง ธัมมะขันธ์แก้ว แพ้ว ถาง ทางไป นิพพาน ศีลสญาณ ผลสญาณ ทานะปาระมี ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา กุศลสัมปันโน อิติปิโสภะคะวา

อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณีสิกขาปะทัง ธัมมะขันธ์แก้ว แพ้ว ถาง ทางไป นิพพาน ศีลสญาณ ผลสญาณ ทานะปาระมี ไมตรี เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา กุศลสัมปันโน อิติปิโสภะคะวา

บทสวดพระเจ้า ๕ พระองค์

อิติปิโสภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ นะโม ข้าจะไหว้ **พระพุทธเจ้าองค์ที่หนึ่ง** เมื่อจะดับจิตไป ขออย่าให้ไหลหลง ขอให้ใจจำนงค์ ตรงไปพระนิพพาน ขอให้ได้ดวงแก้ว ขอให้แคล้วบ่วงมาร ขอให้พบพระศรีอารย์ ขอให้ได้นมัสการ พระเกตุแก้วจุฬามณี เป็นที่ไหว้ ที่บูชา ชะยะ ชะยะ

อิติปิโสภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ นะโม ข้าจะไหว้ **พระพุทธเจ้าทั้งสองพระองค์** เมื่อจะดับจิตไป ขออย่าให้ไหลหลง ขอให้ใจจำนงค์ ตรงไปพระนิพพาน ขอให้ได้ดวงแก้ว ขอให้แคล้วบ่วงมาร ขอให้พบพระศรีอารย์ ขอให้ได้นมัสการ พระเกตุแก้วจุฬามณี เป็นที่ไหว้ ที่บูชา ชะยะ ชะยะ

อิติปิโสภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ นะโม ข้าจะไหว้ **พระพุทธเจ้าทั้งสามพระองค์** เมื่อจะดับจิตไป ขออย่าให้ไหลหลง ขอให้ใจจำนงค์ ตรงไปพระนิพพาน

ขอให้ได้ดวงแก้ว ขอให้แคล้วบ่วงมาร ขอให้พบพระศรีอารย์ ขอให้ได้นมัสการ พระเกตุแก้วจุฬามณี เป็นที่ไหว้ ที่บูชา ชะยะ ชะยะ

อิติปิโสภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ นะโม ข้าจะไหว้ **พระพุทธเจ้าทั้งสี่พระองค์** เมื่อจะดับจิตไป ขออย่าให้ไหลหลง ขอให้ใจจำนงค์ ตรงไปพระนิพพาน ขอให้ได้ดวงแก้ว ขอให้แคล้วบ่วงมาร ขอให้พบพระศรีอารย์ ขอให้ได้นมัสการ พระเกตุแก้วจุฬามณี เป็นที่ไหว้ ที่บูชา ชะยะ ชะยะ

อิติปิโสภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ นะโม ข้าจะไหว้ **พระพุทธเจ้าทั้งห้าพระองค์** เมื่อจะดับจิตไป ขออย่าให้ไหลหลง ขอให้ใจจำนงค์ ตรงไปพระนิพพาน ขอให้ได้ดวงแก้ว ขอให้แคล้วบ่วงมาร ขอให้พบพระศรีอารย์ ขอให้ได้นมัสการ พระเกตุแก้วจุฬามณี เป็นที่ไหว้ ที่บูชา ชะยะ ชะยะ

อิติปิโสภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร

ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมะนุสสานังพุทโธ ภะคะวาติ พุทธัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณังคัจฉามิ

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ ธัมมัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณังคัจฉามิ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ สังฆัง ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สะระณังคัจฉามิ

□□□

คำไหว้พระเจ้าสิบชาติ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ฯ

นะโม **ข้าจะไหว้พระเตมีย์ โพธิสัตโต,** ภิญโญ ด้วยเนกขัมมบารมี, พระชินสีห์ อุบัติบังเกิดเลิศล้ำเรืองรอง, รัศมีสีทอง ฉัพพรรณรังสี, พระเจ้าโปรดสัตว์ทั่วโลกโลกีย์ ข้ามพ้นทุกขี พ้นด้วยบารมี, อเนกอนันตัง, พระเจ้าได้ตรัสเหนือรัตนบัลลังก์ พระเจ้าข้ามฝั่งข้ามด้วยสำเภาแก้ว ข้ามด้วยสำเภาทอง, นำสัตว์ลอยล่องข้ามพ้นถึงฝั่ง, ข้ามด้วยพระอนิจจัง ข้ามด้วยพระทุกขังข้ามด้วยพระอนัตตา, กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ฯ

นะโม **ข้าจะไหว้พระมหาชนก โพธิสัตโต,** ภิญโญ ด้วยวิริยะบารมี, พระชินสีห์ อุบัติบังเกิดเลิศล้ำเรืองรอง, รัศมีสีทอง ฉัพพรรณรังสี, พระเจ้าโปรดสัตว์ทั่วโลกโลกีย์ ข้ามพ้นทุกขี พ้นด้วยบารมี, อเนกอนันตัง, พระเจ้าได้ตรัสเหนือรัตนบัลลังก์ พระเจ้าข้ามฝั่งข้ามด้วยสำเภาแก้ว ข้ามด้วยสำเภาทอง, นำสัตว์ลอยล่องข้ามพ้นถึงฝั่ง, ข้ามด้วยพระอนิจจัง ข้ามด้วยพระทุกขังข้ามด้วยพระอนัตตา, กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ฯ

นะโม **ข้าจะไหว้พระสุวรรณสาม โพธิสัตโต,** ภิญโญ ด้วยเมตตาบารมี, พระชินสีห์อุบัติบังเกิดเลิศล้ำเรืองรอง, รัศมีสีทอง ฉัพพรรณรังสี, พระเจ้าโปรดสัตว์ทั่วโลกโลกีย์ ข้ามพ้นทุกขี พ้นด้วยบารมี, อเนกอนันตัง, พระเจ้าได้ตรัสเหนือรัตนบัลลังก์ พระเจ้าข้ามฝั่งข้ามด้วยสำเภาแก้ว ข้ามด้วยสำเภาทอง, นำสัตว์ลอยล่องข้ามพ้นถึงฝั่ง, ข้ามด้วยพระอนิจจัง ข้ามด้วยพระทุกขังข้ามด้วยพระอนัตตา, กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ฯ

นะโม **ข้าจะไหว้พระเนมิราช โพธิสัตโต,** ภิญโญด้วยอธิษฐานบารมี, พระชินสีห์ อุบัติบังเกิดเลิศล้ำเรืองรอง, รัศมีสีทอง ฉัพพรรณรังสี, พระเจ้าโปรดสัตว์ทั่วโลกโลกีย์ ข้ามพ้นทุกขี พ้นด้วยบารมี, อเนกอนันตัง, พระเจ้าได้ตรัสเหนือรัตนบัลลังก์ พระเจ้าข้ามฝั่งข้ามด้วยสำเภาแก้ว ข้ามด้วยสำเภาทอง, นำสัตว์ลอยล่องข้ามพ้นถึงฝั่ง, ข้ามด้วยพระอนิจจัง ข้ามด้วยพระทุกขังข้ามด้วยพระอนัตตา, กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ฯ

นะโม **ข้าจะไหว้พระมโหสถ โพธิสัตโต,** ภิญโญด้วยปัญญาบารมี, พระชินสีห์ อุบัติบังเกิดเลิศล้ำเรืองรอง, รัศมีสีทอง ฉัพพรรณรังสี, พระเจ้าโปรดสัตว์ทั่วโลกโลกีย์ ข้ามพ้นทุกขี พ้นด้วยบารมี, อเนกอนันตัง, พระเจ้าได้ตรัสเหนือรัตนบัลลังก์ พระเจ้าข้ามฝั่งข้ามด้วยสำเภาแก้ว ข้ามด้วยสำเภาทอง, นำสัตว์ลอยล่องข้ามพ้นถึงฝั่ง, ข้ามด้วยพระอนิจจัง ข้ามด้วยพระทุกขังข้ามด้วยพระอนัตตา, กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ฯ

นะโม **ข้าจะไหว้พระภูริทัตต์ โพธิสัตโต,** ภิญโญด้วยศีลบารมี, พระชินสีห์ อุบัติบังเกิดเลิศล้ำเรืองรอง, รัศมีสีทอง ฉัพพรรณรังสี, พระเจ้าโปรดสัตว์ทั่วโลกโลกีย์ ข้ามพ้นทุกขี พ้นด้วยบารมี, อเนกอนันตัง, พระเจ้าได้ตรัสเหนือรัตนบัลลังก์ พระเจ้าข้ามฝั่งข้ามด้วยสำเภาแก้ว ข้ามด้วยสำเภาทอง, นำสัตว์ลอยล่องข้ามพ้นถึงฝั่ง, ข้ามด้วยพระอนิจจัง ข้ามด้วยพระทุกขังข้ามด้วยพระอนัตตา, กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ฯ

นะโม ข้าจะไหว้พระจันทกุมาร โพธิสัตโต, ภิญโญ ด้วยขันติบารมี, พระชินสีห์ อุบัติบังเกิดเลิศล้ำเรืองรอง, รัศมีสีทอง ฉัพพรรณรังสี, พระเจ้าโปรดสัตว์ทั่วโลกโลกีย์ ข้ามพ้นทุกขี พ้นด้วยบารมี, อเนกอนันตัง, พระเจ้าได้ตรัสเหนือรัตนบัลลังก์ พระเจ้าข้ามฝั่ง ข้ามด้วยสำเภาแก้ว ข้ามด้วยสำเภาทอง, นำสัตว์ลอยล่องข้ามพ้นถึงฝั่ง, ข้ามด้วยพระอนิจจัง ข้ามด้วยพระทุกขัง ข้ามด้วยพระอนัตตา, กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ฯ

นะโม ข้าจะไหว้พระพรหมนารท โพธิสัตโต, ภิญโญ ด้วยอุเบกขัมมบารมี, พระชินสีห์ อุบัติบังเกิดเลิศล้ำเรืองรอง, รัศมีสีทอง ฉัพพรรณรังสี, พระเจ้าโปรดสัตว์ทั่วโลกโลกีย์ ข้ามพ้นทุกขี พ้นด้วยบารมี, อเนกอนันตัง, พระเจ้าได้ตรัสเหนือรัตนบัลลังก์ พระเจ้าข้ามฝั่ง ข้ามด้วยสำเภาแก้ว ข้ามด้วยสำเภาทอง, นำสัตว์ลอยล่องข้ามพ้นถึงฝั่ง, ข้ามด้วยพระอนิจจัง ข้ามด้วยพระทุกขัง ข้ามด้วยพระอนัตตา, กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ฯ

นะโม **ข้าจะไหว้พระวิฑูรบัณฑิต โพธิสัตโต,** ภิญโญ ด้วยสัจจะบารมี, พระชินสีห์ อุบัติบังเกิดเลิศล้ำ เรืองรอง, รัศมีสีทอง ฉัพพรรณรังสี, พระเจ้าโปรดสัตว์ ทั่วโลกโลกีย์ ข้ามพ้นทุกขี พ้นด้วยบารมี, อเนกอนันตัง, พระเจ้าได้ตรัสเหนือรัตนบัลลังก์ พระเจ้าข้ามฝั่ง ข้ามด้วยสำเภาแก้ว ข้ามด้วยสำเภาทอง, นำสัตว์ลอยล่อง ข้ามพ้นถึงฝั่ง, ข้ามด้วยพระอนิจจัง ข้ามด้วยพระทุกขัง ข้ามด้วยพระอนัตตา, กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ฯ

นะโม **ข้าจะไหว้พระเวสสันดร โพธิสัตโต,** ภิญโญ ด้วยทานบารมี, พระชินสีห์ อุบัติบังเกิดเลิศล้ำ เรืองรอง, รัศมีสีทอง ฉัพพรรณรังสี, พระเจ้าโปรดสัตว์ ทั่วโลกโลกีย์ ข้ามพ้นทุกขี พ้นด้วยบารมี, อเนกอนันตัง, พระเจ้าได้ตรัสเหนือรัตนบัลลังก์ พระเจ้าข้ามฝั่ง ข้ามด้วยสำเภาแก้ว ข้ามด้วยสำเภาทอง, นำสัตว์ลอยล่อง ข้ามพ้นถึงฝั่ง, ข้ามด้วยพระอนิจจัง ข้ามด้วยพระทุกขัง ข้ามด้วยพระอนัตตา, กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ฯ

เทวะตาอุยโยชะนะคาถา

ทุกขัปปัตตา จะ นิททุกขา ภะยัปปัตตา จะ นิพภะยา
โสกัปปัตตา จะ นิสโสกา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิโน
เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ สัมภะตัง ปุญญะสัมปะทัง
สัพเพ เทวานุโมทันตุ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
ทานัง ทะทันตุ สัทธายะ สีลัง รักขันตุ สัพพะทา
ภาวะนาภิระตา โหนตุ คัจฉันตุ เทวะตา คะตา
สัพเพ พุทธา พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะ ยัง พะลัง
อะระหันตานัญจะ เตเชนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส ฯ

คำให้พรย่อ

สัพพะโรคะวินิมุตโต สัพพะสันตาปะวัชชิโต
สัพพะเวระมะติกันโต นิพพุโต จะ ตุวัง ภะวะ
สัพพีติโย วิวัชชันตุ สัพพะโรโค วินัสสะตุ
มา เต ภะวัตวันตะราโย สุขี ทีฆายุโก ภะวะ
อะภิวาทะนะสีลิสสะ นิจจัง วุฑฒาปะจายิโน
จัตตาโร ธัมมา วัฑฒันติ อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง

ระลึกคุณพระรัตนตรัย

(หันทะ มะยัง รัตตะนะคุณัง กะโรมะ เส)

อิมินา สักกาเรนะ ข้าขอน้อมสักการะบูชา
องค์สมเด็จพระศาสดา ผู้ทรงปัญญาและบารมี
ทรงสง่าด้วยราศี ประเสริฐเลิศดีมีพระคุณ
ทรงมีพระเมตตาเกื้อหนุน แผ่บุญค้ำจุนให้พ้นภัย
ท่านเป็นประทีปดวงสดใส ให้กำเนิดรัตนตรัยดวงงาม
องค์แห่งรัตนะมีสาม ระบือนามไปทั่วธานี
องค์พระพุทธชินศรี ตรัสรู้ชอบดีในพระธรรม
ชาวพุทธทุกคนจงจดจำ ช่วยกันแนะนำให้แพร่ไป
ทุกคนจะเกิดเลื่อมใส พระธรรมนำสุขใจสถาพร
ผู้แนะนำซึ่งคำสั่งสอน คือศิษย์พระชินวรทุกองค์
มวลหมู่พระภิกษุสงฆ์ ได้ดำรงพระศาสนามา
ลูกขอก้มกราบวันทา พุทธศาสนาจงถาวรแด่

เทอญ ฯ

ระลึกถึงคุณบิดามารดา

(หันทะ มะยัง ปิตา มาตา คุณัง กะโรมะ เส)

อิมินา สักกาเรนะ ข้าขอกราบสักการะบูชา
อันพระบิดรมารดา ผู้ข้าขอน้อมระลึกคุณ
ท่านมี่เมตตาการุณย์ อุปการะคุณต่อบุตรธิดา
ได้ให้กำเนิดลูกมา ทั้งการศึกษาและอบรม
ถึงแม้นลำบากขื่นขม ทุกข์ระทมสักเพียงไร
ท่านไม่เคยหวั่นไหว ต่อสิ่งใดที่ได้เลี้ยงมา
พระคุณท่านล้นฟ้า ยิ่งกว่าธาราและแผ่นดิน
ลูกขอบูชาเป็นอาจินต์ ตราบจนสิ้นดวงชีวา
ขอปวงเทพไท้รักษา พระบิดรมารดาของข้า

เทอญ ฯ

ระลึกคุณครูบาอาจารย์

(หันทะ มะยัง อาจาริยะคุณัง กะโรมะ เส)

อิมินา สักกาเรนะ ข้าขอน้อมคารวะบูชา
อันคุณพระอุปัชฌายา ผู้ให้การศึกษาและอบรม
เริ่มต้นจากวัยประถม ให้วิทยาคมเสมอมา
เพิ่มพูนสติและปัญญา อีกวิชาศีลธรรมประจำใจ
ท่านชี้ทางสว่างสดใส ทั้งระเบียบวินัยประจำตน
ศิษย์ที่ดีต้องหมั่นฝึกฝน ให้ประพฤติตนตลอดไป
จงสังวรสำรวมเอาไว้ ทั้งกายใจให้มั่นคง
ตั้งจิตไว้ให้เที่ยงตรง เพื่อจรรโลงในพระคุณ
ขอผลบุญโปรดจงเกื้อหนุน อาจารย์ผู้มีพระคุณทุกท่าน

เทอญ ฯ

ระลึกคุณเทพเจ้า

(หันทะ มะยัง เทวะคุณัง กะโรมะ เส)

อิมานา สักกาเรนะ ลูกขอน้อมสักการะบูชา
เทพพระบิดรมารดา ให้ลูกเกิดมาในโลกนี้
ชีวิตและอินทรีย์ ลูกน้อยขอน้อมพลีบูชา
องค์พระศิวะมหาเทวา เทพพระมารดาศรีอุมาเทวี
พระคุณบุญราศี ลูกน้อยน้อมสดุดีวันทา
ชีวิตและวิญญาณ์ ให้ลูกเกิดมามีค่ายิ่งกว่าสิ่งใด
บาปกรรมลูกทำเอาไว้ โปรดเมตตากรุณาอภัย
ชีวิตลูกจงสดใส อุปสรรคใดๆ ขอให้หลุดพ้น
ขอความเป็นศิริมงคล ขอบันดลให้พ้นภัย
บารมีเทพไท้ ได้แผ่ไปให้ไพศาล
มาขจัดภัยมาร ให้พุทธสถานเบิกบาน
นิรันดร์เทอญ ฯ.

นมัสการพระอะระหันต์ ๘ ทิศ

(หันทะ มะยัง อะระหันตะคุณัง กะโรมะ เส)

สัมพุทโธ ทิปะทัง เสฏโฐ, นิสินโน เจวะ มัชฌิเม, โกณฑัญโญ ปุพพะภาเคจะ, อาคะเณยเย, จะ กัสสะโป, สารีปุตโต จะ ทักขิเณ, หะระติเย, อุปาลี จะ, ปัจฉิเมปิ จะ อานันโท, พายัพเพ, จะ คะวัมปะติ, โมคคัลลาโน จะ อุตตะเร, อิสาเณปิ จะ ราหุโล, อิเม โข มังคะลา พุทธา, สัพเพ อิธะ ปะติฏฐิตา, วันทิตา เต จะ อัมเหหิ, สักกาเรหิ จะ ปูชิตา เอเตสัง อานุภาเวนะ, สัพพะโสตถี ภะวันตุ โน,

อิจเจวะมัจจันตะนะมัสสะเนยยัง,
นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยัง
ปุญญาภิสันทัง วิปุลัง อะลัตถัง
ตัสสานุภาเวนะ หะตันตะราโย ฯ ...

คาถาโพธิบาท

(หันทะ มะยัง โพธิปาทังคาถาโย ภะณามะ เส)

บูระพารัสสะหมิง พระพุทธะคุณณัง บูระพา-รัสสะหมิง พระธัมเมตัง บูระพารัสสะหมิง พระสังฆานั่ง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุเม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อาคะเนย์รัสสะหมิง พระพุทธะคุณณัง อาคะเนย์-รัสสะหมิง พระธัมเมตัง อาคะเนย์รัสสะหมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุเม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

ทักษิณรัสสะหมิง พระพุทธะคุณณัง ทักษิณ-รัสสะหมิง พระธัมเมตัง ทักษิณรัสสะหมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุเม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

หรดีรัสสะหมิง พระพุทธะคุณณัง หรดีรัสสะหมิง พระธัมเมตัง หรดีรัสสะหมิง พระสังฆานัง ทุกขะ-โรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุเม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

ปัจจิมรัสสะหมิง พระพุทธะคุณณัง ปัจจิม-รัสสะหมิง พระธัมเมตัง ปัจจิมรัสสะหมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุเม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

พายัพรัสสะหมิง พระพุทธะคุณณัง พายัพ-รัสสะหมิง พระธัมเมตัง พายัพรัสสะหมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุเม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อุตรรัสสะหมิง พระพุทธะคุณณัง อุดร-รัสสะหมิง พระธัมเมตัง อุดรรัสสะหมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุเม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อีสานรัสสะหมิง พระพุทธะคุณณัง อีสาน-รัสสะหมิง พระธัมเมตัง อีสานรัสสะหมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุเม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

ปะฐะวีรัสสะหมิง พระพุทธะคุณณัง ปะฐะวี-รัสสะหมิง พระธัมเมตัง ปะฐะวีรัสสะหมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ สัพพะเคราะห์ตัวนอก สัพพะเคราะห์ตัวใน สัพพะเคราะห์ตัวใดใด ขอให้กลายเป็นดี เคราะห์ปี เคราะห์เดือน เคราะห์วัน เคราะห์ปีขอให้เคลื่อน เคราะห์เดือนขอให้คลาย เคราะห์วันขอให้หาย เหมือนน้ำดับไฟ อภิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุเม รักขันตุ สุรักขันตุฯ

อาโปรัสสะหมิง พระพุทธะคุณณัง อาโป-รัสสะหมิง พระธัมเมตัง อาโปรัสสะหมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ สัพพะเคราะห์ตัวนอก สัพพะเคราะห์ตัวใน สัพพะเคราะห์ตัวใดใด ขอให้กลายเป็นดี เคราะห์ปี เคราะห์เดือน เคราะห์วัน เคราะห์ปีขอให้เคลื่อน เคราะห์เดือนขอให้คลาย เคราะห์วันขอให้หาย เหมือนน้ำดับไฟ อภิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุเม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

เตโชรัสสะหมิง พระพุทธะคุณณัง เตโชรัสสะหมิง พระธัมเมตัง เตโชรัสสะหมิง พระสังฆานัง ทุกขะ-โรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ สัพพะเคราะห์ตัวนอก สัพพะเคราะห์ตัวใน สัพพะเคราะห์ตัวใดใด ขอให้กลายเป็นดี เคราะห์ปี เคราะห์เดือน เคราะห์วัน เคราะห์ปีขอให้เคลื่อน เคราะห์เดือนขอให้คลาย เคราะห์วันขอให้หาย เหมือนน้ำดับไฟ อภิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุเม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

วาโยรัสสะหมิง พระพุทธะคุณณัง วาโยรัสสะหมิง พระธัมเมตัง วาโยรัสสะหมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ สัพพะเคราะห์ตัวนอก สัพพะเคราะห์ตัวใน สัพพะเคราะห์ตัวใดใด ขอให้กลายเป็นดี เคราะห์ปี เคราะห์เดือน เคราะห์วัน เคราะห์ปีขอให้เคลื่อน เคราะห์เดือนขอให้คลาย เคราะห์วันขอให้หาย เหมือนน้ำดับไฟ อภิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุเม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

อากาศรัสสะหมิง พระพุทธะคุณณัง อากาศรัสสะหมิง พระธัมเมตัง อากาศรัสสะหมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ สัพพะเคราะห์ตัวนอก สัพพะเคราะห์ตัวใน สัพพะเคราะห์ตัวใดใด ขอให้กลายเป็นดี เคราะห์ปี เคราะห์เดือน เคราะห์วัน เคราะห์ปีขอให้เคลื่อน เคราะห์เดือนขอให้คลาย เคราะห์วันขอให้หาย เหมือนน้ำดับไฟ อภิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุเม รักขันตุ สุรักขันตุ ฯ

ปาระมี ๑๐ ทัศ (แบบครูบาศรีวิชัย)

(หันทะ มะยัง มะหาปาระมียัง คาถาโย ภะณามะ เส)

๑. ทานะปาระมี สัมปันโน ทานะอุปะปาระมี สัมปันโน ทานะปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ

๒. สีละปาระมี สัมปันโน สีละอุปะปาระมี สัมปันโน สีละปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ

๓. เนกขัมมะปาระมี สัมปันโน เนกขัมมะอุปะปาระมี สัมปันโน เนกขัมมะ ปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ

๔. ปัญญาปาระมี สัมปันโน ปัญญาอุปะปาระมี สัมปันโน ปัญญาปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ

๕. วิริยะปาระมี สัมปันโน วิริยะอุปะปาระมี สัมปันโน วิริยะปะระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ

๖. ขันติปาระมี สัมปันโน ขันติอุปะปาระมี สัมปันโน ขันติปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ

๗. สัจจะปาระมี สัมปันโน สัจจะอุปะปาระมี สัมปันโน สัจจะปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ

๘. อะธิษฐานะปาระมี สัมปันโน อะธิษฐานะอุปะปาระมี สัมปันโน อะธิษฐานะปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ

๙. เมตตาปาระมี สัมปันโน เมตตาอุปะปาระมี สัมปันโน เมตตาปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ

๑๐. อุเบกขาปาระมี สัมปันโน อุเบกขาอุปะปาระมี สัมปันโน อุเบกขาปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ

ทะสะปาระมี สัมปันโน ทะสะอุปะปาระมี สัมปันโน ทะสะปะระมัตถะ ปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเบกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ นะมามิหังฯ

บทกลอนสอนใจ

อันความเลื่อมใสและศรัทธา
จะมีใครมาบังคับก็หาไม่
หลั่งมาเองเหมือนสายฝนอันชื่นใจ
จากฟากฟ้าสุลาลัยสู่แดนดิน

เป็นนักโฆษณา อย่าเกินขอบเขต
เป็นนักเทศน์ อย่าเกินศาสนา
เป็นนักศรัทธา อย่าเกินกำลัง
เป็นนักฟัง อย่าอคติ

อ.นิกร ธรรมวาที

นวเทพ

(หันทะ มะยัง นะวะเทวะตาคุณัง กะโรมะ เส)

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ นะโม ข้าจะไหว้ **พระอาทิตย์เทวา** เสด็จลงมารักษา ตัวข้าทั้งสิบสองราศี พระพุทธคุณนัง พระธรรมเมตตัง พระสังฆ์คิณี พระธาตุทั้งสี่ ดิน น้ำ ลม ไฟ พระแก้วสามดวง เป็นความสุขใส รักษาภายใน กุสะลาธัมมา อะกุสะลาธัมมา กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ นะโม ข้าจะไหว้ **พระจันทร์เทวา** เสด็จลงมารักษา ตัวข้าทั้งสิบสองราศี พระพุทธคุณนัง พระธรรมเมตตัง พระสังฆ์คิณี พระธาตุทั้งสี่ ดิน น้ำ ลม ไฟ พระแก้วสามดวง เป็นความสุขใส รักษาภายใน กุสะลาธัมมา อะกุสะลาธัมมา กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ นะโม ข้าจะไหว้ **พระอังคารเทวา** เสด็จลงมารักษา ตัวข้าทั้งสิบสองราศี พระพุทธคุณนัง พระธรรมเมตตัง พระสังฆ์คิณี พระธาตุทั้งสี่ ดิน น้ำ ลม ไฟ พระแก้วสามดวง เป็นความสุขใส รักษาภายใน กุสะลาธัมมา อะกุสะลาธัมมา กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ นะโม ข้าจะไหว้ **พระพุธเทวา** เสด็จลงมารักษา ตัวข้าทั้งสิบสองราศี พระพุทธคุณนัง พระธรรมเมตตัง พระสังฆ์คิณี พระธาตุทั้งสี่ ดิน น้ำ ลม ไฟ พระแก้วสามดวง เป็นความสุขใส รักษาภายใน กุสะลาธัมมา อะกุสะลาธัมมา กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ นะโม ข้าจะไหว้ **พระพฤหัสบดีเทวา** เสด็จลงมารักษา ตัวข้าทั้งสิบสองราศี พระพุทธคุณนัง พระธรรมเมตตัง พระสังฆ์คิณี พระธาตุทั้งสี่ ดิน น้ำ ลม ไฟ พระแก้วสามดวง เป็นความสุขใส รักษาภายใน กุสะลาธัมมา อะกุสะลาธัมมา กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ นะโม ข้าจะไหว้ **พระศุกร์เทวา** เสด็จลงมารักษา ตัวข้าทั้งสิบสองราศี พระพุทธคุณนัง พระธรรมเมตตัง พระสังฆ์คิณี พระธาตุทั้งสี่ ดิน น้ำ ลม ไฟ พระแก้วสามดวง เป็นความสุขใส รักษาภายใน กุสะลาธัมมา อะกุสะลาธัมมา กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ นะโม ข้าจะไหว้ **พระเสาร์เทวา** เสด็จลงมารักษา ตัวข้าทั้งสิบสองราศี พระพุทธคุณนัง พระธรรมเมตตัง พระสังฆ์คิณี พระธาตุทั้งสี่ ดิน น้ำ ลม ไฟ พระแก้วสามดวง เป็นความสุขใส รักษาภายใน กุสะลาธัมมา อะกุสะลาธัมมา กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ นะโม ข้าจะไหว้ **พระราหูเทวา** เสด็จลงมารักษา ตัวข้าทั้งสิบสองราศี พระพุทธคุณนัง พระธรรมเมตตัง พระสังฆ์คิณี พระธาตุทั้งสี่ ดิน น้ำ ลม ไฟ พระแก้วสามดวง เป็นความสุขใส รักษาภายใน กุสะลาธัมมา อะกุสะลาธัมมา กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ นะโม ข้าจะไหว้ **พระเกตุเทวา** เสด็จลงมารักษา ตัวข้าทั้งสิบสองราศี พระพุทธคุณนัง พระธรรมเมตตัง พระสังฆ์คิณี พระธาตุทั้งสี่ ดิน น้ำ ลม ไฟ พระแก้วสามดวง เป็นความสุขใส รักษาภายใน กุสะลาธัมมา อะกุสะลาธัมมา กุศลสัมปันโน ฯ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ

สวดสารพันดอกไม้

(หันทะ มะยัง มาลา สักการะ ทานัง กะโรมะ เส)

มาลาดวงดอกไม้ (ซ้ำ) มาตั้งไว้เพื่อบูชา
ขอบูชาแด่พระพุทธ (ซ้ำ) ที่ได้ตรัสรู้มา
มาลาดวงดอกไม้ (ซ้ำ) มาตั้งไว้เพื่อบูชา
ขอบูชาแด่พระธรรม (ซ้ำ) ที่ได้นำความสุขมา
มาลาดวงดอกไม้ (ซ้ำ) มาตั้งไว้เพื่อบูชา
ขอบูชาแด่พระสงฆ์ (ซ้ำ) ที่ได้ทรงพระวินัย

พุทธังวันทามิ, ธัมมังวันทามิ, สังฆังวันทามิ รวมเป็นที่พระรัตนตรัย

สิบนิ้วต่างธูปเทียน (ซ้ำ) ยกเหนือเศียรน้อมวันทา
กราบองค์พระศาสดา (ซ้ำ) น้อมวันทาแด่พระธรรม
พระสงฆ์ผู้ทรงศีล (ซ้ำ) รวมทั้งสิ้นฉันขอขมา
เณรน้อยและเณรใหญ่ (ซ้ำ) ท่านทั้งหลายฉันขอขมา
ได้โปรดได้สงสาร (ซ้ำ) ให้อภัยแก่ข้าเทอญ.

อานิสงส์ของการเจริญพระกรรมฐาน

๑. จะเป็นผู้เกิดในตระกูลสูง
๒. จะเป็นผู้เกิดในตระกูลสัมมาทิฏฐิ
๓. จะเป็นผู้มีปัญญามาก
๔. จะยินดีคบหาแต่สัตบุรุษ
๕. จะมีความละอายและเกลียดกลัวต่อการกระทำบาป
๖. ราคะ โทสะ โมหะ ของผู้นั้นจะเบาบางจากสันดาน

คาถามงคลจักรวาฬทั้งแปดทิศ

อิมัสสะหมิงมงคลจักรวาฬทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้ว ทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อม รอบครอบทั่วอนัตตา ราชะ เสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ **พุทธะชาละปะริกเขตเต** รักขันตุ สุรักขันตุฯ

อิมัสสะหมิงมงคลจักรวาฬทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้ว ทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อม รอบครอบทั่วอนัตตา ราชะ เสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ **ธัมมะชาละปะริกเขตเต** รักขันตุ สุรักขันตุฯ

อิมัสสะหมิงมงคลจักรวาฬทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้ว ทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อม รอบครอบทั่วอนัตตา ราชะ เสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ **ปัจเจกะพุทธะชาละปะริกเขตเต** รักขันตุ สุรักขันตุฯ

อิมัสสะหมิงมงคลจักรวาฬทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้ว ทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อม รอบครอบทั่วอนัตตา ราชะ เสมานา เขตเต สะมันตา สะตะโยชะนะสะตะสะหัสสานิ **สังฆะชาละปะริกเขตเต** รักขันตุ สุรักขันตุฯ

คติธรรม

ใครชอบ	*ใครชัง*	*ช่างเถิด*
ใครเชิด	*ใครชู*	*ช่างเขา*
ใครด่า	*ใครบ่น*	*ทนเอา*
ใจเรา	*ร่มเย็น*	*เป็นพอ*

คำอาราธนาพระธรรม

พรัหมา จะ โลกาธิปะติ สะหัมปะติ
กัตอัญชะลี อันธิวะรัง อะยาจะถะ
สันตีธะ สัตตาปปะระชักขะชาติกา
เทเสตุ ธัมมัง อะนุกัมปิมัง ปะชัง ฯ

คำแปล

ท้าวสหัมบดีพรหม เป็นบรมในพรหมา
ทรงฤทธิศักดา กว่าบริษัททุกหมู่พรหม
น้อมหัตถ์นมัสการ ประดิษฐาน ณ ที่สม
ควรแล้วจึงบังคม ชุลีบาทพระสัมมา
ขอพรอันประเสริฐ วาระเลิศมโหฬาร
ปวงสัตว์ในโลกา กิเลสน้อยก็ยังมี
ขอองค์พระจอมปราชญ์ สู่ธรรมมาสอันรูจี
โปรดปวงประชานี้ ท่านจงโปรดแสดงธรรม
นิมนต์ท่านเจ้าขา ผู้ปรีชาอันเลิศล้ำ
โปรดแสดงพระสัจจะธรรม เทศนาและวาที
เพื่อให้สำเร็จผล แด่ปวงชนบรรดามี
สู่สุขเกษมศรี สมดังเจตนา เทอญ ฯ

*นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง **พุทโธเม** สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิเม โหตุ สัพพะทา
*นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง **ธัมโมเม** สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิเม โหตุ สัพพะทา
*นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง **สังโฆเม** สะระณัง วะรัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิเม โหตุ สัพพะทา

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา
พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
พุทโธ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ
กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา
ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม
กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา
สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังเฆ

บทปลงสังขาร

มนุษย์เราเอ๋ย เกิดมาทำไม
นิพพานมีสุข อยู่ใยมิไป
ตัณหาหน่วงหนัก หน่วงชักหน่วงไว้
ฉันไปมิได้ ตัณหาผูกพัน
ห่วงนั้นพันผูก ห่วงลูกห่วงหลาน
ห่วงทรัพย์สินศฤงคาร จงสละเสียเถิด
จะได้ไปนิพพาน ข้ามพ้นภพสาม
ยามหนุ่มสาวน้อย หน้าตาแช่มช้อย
งามแล้วทุกประการ แก่เฒ่าหนังยาน
แต่ล้วนเครื่องเหม็น เอ็นใหญ่เก้าร้อย
เอ็นน้อยเก้าพัน มันมาทำเข็ญใจ
ให้ร้อนให้เย็น เมื่อยขบทั้งตัว
ขนคิ้วก็ขาว นัยน์ตาก็มัว
เส้นผมบนหัว ดำแล้วกลับหงอก
หน้าตาเว้าวอก ดูน่าบัดสี
จะลุกก็โอย จะนั่งก็โอย
เหมือนดอกไม้โรย ไม่มีเกสร
จะเข้าที่นอน พึงสอนภาวนา
พระอนิจจัง พระอนัตตา
เราท่านเกิดมา รังแต่จะตาย
ผู้ดีเข็ญใจ ก็ตายเหมือนกัน

เงินทองทั้งนั้น มิติดตัวไป
ตายไปเป็นผี ลูกเมียผัวรัก
เขาชักหน้าหนี เขาเหม็นซากผี
เปื่อยเน่าพุพอง หมู่ญาติพี่น้อง
เขาหามเอาไป เขาวางลงไว้
เขานั่งร้องไห้ แล้วกลับคืนมา
อยู่แต่ผู้เดียว ป่าไม้ชายเขียว
เหลียวไม่เห็นใคร เห็นแต่ฝูงแร้ง
เห็นแต่ฝูงกา เห็นแต่ฝูงหมา
ยื้อแย่งกันกิน ดูน่าสมเพช
กระดูกกูเอ๋ย เรียงรายแผ่นดิน
แร้งกาหมากิน เอาเป็นอาหาร
เที่ยงคืนสงัด ตื่นขึ้นมินาน
ไม่เห็นลูกหลาน พี่น้องเผ่าพันธุ์
เห็นแต่นกเค้า จับเจ่าเรียงกัน
เห็นแต่นกแสก ร้องแรกแหกขวัญ
เห็นแต่ฝูงผี ร้องไห้หากัน
มนุษย์เราเอ๋ย อย่าหลงกันเลย
ไม่มีแก่นสาร อุตส่าห์ทำบุญ
ค้ำจุนเอาไว้ จะได้ไปสวรรค์
จะได้ทันพระเจ้า จะได้เข้านิพพาน
อะหัง วันทามิ สัพพะโส
อะหัง วันทามิ นิพพานะปัจจะโยโหตุ

บทพิจารณาสังขาร
(เกศาผมหงอก)

เกศาผมหงอก บอกว่าตัวเฒ่า ฟันฟางผมเผ้า
แก่แล้วทุกประการ ตามืดหูหนัก ร้ายนักสาธารณ์
บ่มิเป็นแก่นสาร ใช่ตัวตนของเรา แผ่พื้นเปื่อยเน่า
เครื่องประดับกายเรา โสโครกทั้งตัว แข้งขามือสั่น
เส้นสายพันพัว เห็นน่าเกลียดกลัว อยู่ในตัวของเรา
ให้มึนให้เมื่อย ให้เจ็บให้เหนื่อย ไปทั่วเส้นขน
แก่แล้วโรคา เข้ามาหาตน ได้ความทุกข์ทน
โสกาอาวรณ์ จะนั่งก็โอย จะลุกก็โอย
เหมือนดอกไม้โรย ไม่มีเกสร แก่แล้วโรคา
เข้ามาวิงวอน ได้ความทุกข์ร้อน ทั่วกายอินทรีย์
ครั้นสิ้นลมปาก กลับกลายหายจาก เรียกกันว่าผี
ลูกรักผัวรัก เขาชักหน้าหนี เขาว่าซากผี
เปื่อยเน่าพุพอง เขาเสียไม่ได้ เขาไปเยี่ยมมอง
เขาบ่ได้ต้อง เกลียดกลัวนักหนา เขาผูกคอรัด
มือเท้าเขามัด รัดรึงตรึงตรา เขาหามเอาไป

ทิ้งไว้ป่าช้า	เขากลับคืนมา	สู่เหย้าเรือนพลัน
ตนอยู่เอกา	อยู่กลับหมูหมา	ยื้อคร่าพัลวัน
ทรัพย์สินของตน	ขนมาปันกัน	ข้าวของทั้งนั้น
ไม่ใช่ของเรา	เมื่อตนยังอยู่	เรียกว่าของกู
เดี๋ยวนี้เป็นของเขา	แต่เงินใส่ปาก	เขายังควักล้วงเอา
ไปแต่ตัวเปล่า	เน่าทั่วสารพางค์กาย	อยู่ในป่ารก
ได้ยินเสียงนก	กึกก้องดงยาง	ได้ยินหมาใน
ร้องไห้ครวญคราง	ใจจิตอ้างว้าง	วิเวกวังเวง
มีหมู่นกแขวก	บินมาร้องแรก	แถกขวัญของตน
เหลียวไม่เห็นใคร	อกใจวังเวง	ให้อยู่ครื้นเครง
รำพึงถึงตัว	ตายไปเป็นผี	เขาไม่ใยดี
ทิ้งไว้น่ากลัว	ยิ่งคิดยิ่งพลัน	กายสั่นระรัว
รำพึงถึงตัว	อยู่ในป่าช้า	ผัวมิ่งสินทรัพย์
ยิ่งแลยิ่งลับ	ไม่เห็นตามมา	เห็นแต่ศีลทาน
เมตตาภาวนา	ตามเลี้ยงรักษา	อุ่นเนื้ออุ่นใจ
ศีลทานมาช่วย	ได้เป็นเพื่อนม้วย	เมื่อตนตายไป
ตบแต่งสมบัติ	นพรัตน์โพยภัย	เลิศล้ำอำไพ
อัตตะกิเลสมากมี	ศีลพาไปเกิด	ได้วิมานเลิศ

ประเสริฐโฉมศรี นางฟ้าแห่ล้อม ห้อมล้อมมากมี
ขับกล่อมดีดสี ฟังเสียงบรรเลง บรรเลงสมบัติ
แก้วเก้าเนาวรัตน์ นับน้อยไปหรือ คุณพระทศพล
ที่ตนนับถือ พระธรรมนั้นหรือ สั่งสอนทุกวัน
พระสงฆ์องค์อารีรัก มาเป็นปิ่นปัก พระกรรมฐาน
เอออวยสมบัติ นพรัตน์โอฬาร ดีกว่าลูกหลาน
ประเสริฐเพริดเพรา ลูกผัวที่รัก บ่มิเป็นตำหนัก
รักเขาเสียเปล่า เขามิตามช่วย เพื่อนม้วยด้วยเรา
ไปหลงรักเขา เห็นไม่เป็นการ รักตนดีกว่า
จำศีลภาวนา บำเพ็ญศีลทาน จะได้ช่วยตน
ให้พ้นสงสาร ลุถึงสถาน ได้วิมานทอง
ผู้ใดใจพาล หลงรักลูกหลาน จะต้องจำจอง
เป็นห่วงตัณหา เข้ามารับรอง ตายไปจะต้อง
ตกจตุรบายฯ

บทสวดพระพุทธคุณ

องค์ใดพระสัมพุทธ	สุวิสุทธสันดาน
ตัดมูลกิเลสมาร	บ มิหม่นมิหมองมัว
หนึ่งในพระทัยท่าน	ก็เบิกบานคือดอกบัว
ราคี บ่ พ้นพัว	สุวคนธกำจร
องค์ใดประกอบด้วย	พระกรุณาดังสาคร
โปรดหมู่ประชากร	มละโอฆะกันดาร
ชี้ทางบรรเทาทุกข์	และชี้สุขเกษมสานต์
ชี้ทางพระนฤพาน	อันพ้นโศกวิโยคภัย
พร้อมเบญจพิธจัก	ษุ จรัสวิมลใส
เห็นเหตุที่ใกล้ไกล	ก็เจนจบประจักษ์จริง
กำจัดน้ำใจหยาบ	สันดานบาปแห่งชายหญิง
สัตว์โลกได้พึ่งพิง	มละบาปบำเพ็ญบุญ
ข้าขอประณตน้อม	ศิระเกล้าบังคมคุณ
สัมพุทธการุณ	ยภาพนั้น นิรันดร

(กราบ)

บทสวดพระธรรมคุณ

ธรรมะคือคุณากร ส่วนชอบสาคร
ดุจดวงประทีปชัชวาล แห่งองค์พระศาสดาจารย์
ส่งสัตว์สันดาน สว่างกระจ่างใจมล
ธรรมใดนับโดยมรรคผล เป็นแปดพึงยล
และเก้ากับทั้งนฤพาน สมญาโลกอุดรพิสดาร
อันลึกโอฬาร พิสุทธิ์พิเศษสุกใส
อีกธรรมต้นทางครรไล นามขนานขานไข
ปฏิบัติปริยัติเป็นสอง คือทางดำเนินดุจคลอง
ให้ล่วงลุปอง ยังโลกอุดรโดยตรง
ข้าขอโอนอ่อนอุตมงค์ นบธรรมจำนงค์
ด้วยจิตและกายวาจา

(กราบ)

บทสวดพระสังฆคุณ

สงฆ์ใดสาวกศาสดา รับปฏิบัติมา
แต่องค์สมเด็จภควันต์ เห็นแจ้งจตุสัจเสร็จบรร
ลุทางที่อัน ระงับและดับทุกข์ภัย
โดยเสด็จพระผู้ตรัสไตร ปัญญาผ่องใส
สะอาดและปราศจากมัวหมอง เหินห่างทางข้าศึกปอง
บ่ มิลำพอง ด้วยกาย และวาจาใจ
เป็นเนื้อนาบุญอำไพ ศาลแด่โลกภัย
และเกิดพิบูลย์พูนผล สมญาโอรสทศพล
มีคุณอนันต์ เอนกจะนับเหนือตรา
ข้าขอนบหมู่พระศาสดา พกทรงคุณา
นุคุณประดุจรำพัน ด้วยเดชบุญข้าอภิวันท์
พระไตรรัตน์อัน อุดมดิเรกนิรัติสัย
จงช่วยขจัดโพยภัย อันตรายใดใด
จงดับและกลับเสื่อมสูญ

(กราบ)

ชยสิทธิคาถา

ปางเมื่อพระองค์ปะระมะพุท- ธะวิสุทธะศาสดา
ตรัสรู้อนุตตะระสมา ธิ ณ โพธิบัลลังก์

ขุนมารสหัสสะพหุพา- หุวิชาวิชิตขลัง
ขี่คีริเมขละประทัง คชะเหี้ยมกระเหิมหาญ

แสร้งเสกสราวุธะประดิษฐ์ กละคิดจะรอนราญ
รุมพลพหลพยุหปาน พระสมุททะนองมา

หวังเพื่อผจญวรมุนิน- นะสุชินะราชา
พระปราบพหลพยุหะมา- ระมะเลืองมะลายสูญ

ด้วยเดชะองค์พระทศพล สุวิมละไพบูลย์
ทานาทิธรรมะวิธิกูล ชนะน้อมมะโนตาม

ด้วยเดชะสัจจะวจนา และนมามิองค์สาม
ขอจงนิกรพละสยาม ชยะสิทธิทุกวาร

ถึงแม้จะมีอริวิเศษ พละเดชะเทียมมาร
ขอไทยผจญพิชิตะผลาญ อริแม้นมุนินทร ฯ

พระคาถาชินบัญชร

ของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

วัดระฆังโฆสิตาราม

ปุตตะกาโมละเภปุตตัง ธะนะกาโมละเภธะนัง
อัตถิกาเยกายะญายะ เทวานังปิยะตังสุตตะวา.

แล้วจึงเจริญภาวนา

๑. ชะยาสะนากะตา พุทธา, เชตะวา มารัง สะวาหะนัง,
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา.

๒. ตัณหังกะราทะโย พุทธา, อัฏฐะวีสะติ นายะกา,
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง, มัตถะเก เต มุนิสสะรา.

๓. สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง, พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน,
สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง, อุเร สัพพะคุณากะโร.

๔. หะทะเย เม อะนุรุทโธ, สารีปุตโต จะ ทักขิเณ,
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัสมิง, โมคคัลลาโน จะ วามะเก.

๕. ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง, อาสุง อานันทะ ราหุโล,
กัสสะโป จะ มะหานาโม, อุภาสุง วามะโสตะเก.

๖. เกสะโต ปิฏฐิภาคัสมิง, สุริโย วะ ปะภังกะโร,
นิสินโน สิริสัมปันโน, โสภิโต มุนิปุงคะโว.

๗. กุมาระกัสสะโป เถโร, มะเหสี จิตตะวาทะโก,
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง, ปะติฎฐาสิ คุณากะโร.

๘. ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ, อุปาลีนันทะสีวะลี, เถรา
ปัญจะ อิเม ชาตา, นะลาเฏ ติละกา มะมะ.

๙. เสสาสีติ มะหาเถรา, วิชิตา ชินะสาวะกา, เอเตสีติ
มะหาเถรา, ชิตะวันโต ชิโนระสา ชะลันตา สีละเต
เชนะ, อังคะมังเคสุ สัณฐิตา.

๑๐. ระตะนัง ปุระโต อาสิ, ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง,
ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ, วาเม อังคุลิมาละกัง.

๑๑. ขันธะโมระปะริตตัญจะ, อาฏานาฏิยะสุตตะกัง,
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ, เสสา ปาการะสัณฐิตา.

๑๒. ชินา นานา วะระสังยุตตา, สัตตัปปาการะลังกะตา,
วาตะปิตตาทิสัญชาตา, พาหิรัชฌัตตุปัททะวา.

๑๓. อะเสสา วินะยัง ยันตุ, อะนันตะชินะเตชะสา,
วะสะโต เม สะกิจเจนะ, สะทา สัมพุทธะปัญชะเร.

๑๔. ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ, วิหะรันตัง มะฮี ตะเล,
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ, เต มะหาปุริสาสะภา.

๑๕. อิจเจวะมันโต สุคุตโต สุรักโข ชินานุภาเวนะ
ชิตูปัททะโว ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ สังฆา-
นุภาเวนะ ชิตันตะราโย

๑๖. สัทธัมมานุภาวะปาลิโต จะรามิ ชินะปัญชะเรติฯ

การเรียนพระชินบัญชรคาถา เรียนในวันพฤหัสบดี เป็นวันครู โดยใช้ธูปหอม ๕ ดอก เทียนแท้ (ขาว) หนัก ๑ บาท ๕ เล่ม ดอกบัวขาว ๕ ดอก ดอกมะลิ ๑ พาน เป็นการบูชาครู และให้ระลึกถึงเจ้าของพระคาถาเดิมจากประเทศลังกา ซึ่งสมเด็จพระพุฒาจารย์โต พรหมรังสี ได้นำมาคัดลอกและเรียบเรียงใหม่ แล้วจึงอธิษฐานขอเรียนพระคาถานี้ให้จำได้โดยเร็ว และใช้ได้ผลดี

หมู่นกจ้อง มองเท่าไร ไม่เห็นฟ้า
ถึงฝูงปลา ก็ไม่เห็น น้ำเย็นใส
ไส้เดือนมอง ไม่เห็นดิน ที่กินไป
หนอนก็ไม่ เห็นคูถ ที่ดูดกิน
คนทั่วไป ก็ไม่ มองเห็นโลก
ต้องทุกข์โศก หงุดหงิด อยู่นิจสิน
ส่วนชาวพุทธ ประยุกต์ธรรม ตามระบิล
เห็นหมดสิ้น ทุกสิ่ง ตามจริงเอย

พุทธทาส

อุโบสถคืออะไร

อุโบสถศีล เป็นศีลชั้นสูงสุดของฆราวาส คำว่า อุโบสถมีความหมาย ๖ ประการ

๑. เป็นชื่อการประชุมสวดพระปาฏิโมกข์ของพระสงฆ์ ในวันพระ ๑๕ ค่ำ และแรม ๑๔ ค่ำ อันนี้เรียกว่า **อุโบสถกรรม**

๒. เป็นชื่อของการประพฤติวัตรบางอย่างของลัทธินอกพระพุทธศาสนา เช่น ปฏิญาณตนอดข้าววันหนึ่ง หรือปฏิญาณตนบริโภคเฉพาะน้ำผึ้ง อันนี้ ก็เรียกว่า **อุโบสถ**

๓. เป็นชื่อของช้างตระกูลหนึ่ง มีสีกายเป็นสีทอง เรียกว่า **ช้างตระกูลอุโบสถ**

๔. เป็นชื่อของโบสถ์ หรือที่เราทั้งหลายเรียกกัน ว่า **พระอุโบสถ** ใช้เรียกเฉพาะพระอารามหลวง

๕. เป็นชื่อของวันสำคัญในทางพระพุทธศาสนา ก็คือวันพระ เรียกกันว่า **วันอุโบสถ**

๖. เป็นชื่อของการรักษาศีล ๘ ในวันพระ ๘ ค่ำ ๑๔ ค่ำ และ ๑๕ ค่ำ ทั้งข้างขึ้นและข้างแรม

ความแตกต่างระหว่างอุโบสถศีลกับศีล ๘

อุโบสถศีลกับศีล ๘ นั้น ยังมีบางคนยังไม่เข้าใจหรือเข้าใจคลาดเคลื่อน เช่นเข้าใจว่าศีล ๘ เป็นศีลอย่างเดียวกันกับศีลอุโบสถ แตกต่างกันตรงชื่อเท่านั้น หรือเข้าใจว่าผู้ที่รักษาอุโบสถศีล ต้องนอนค้างคืนอยู่เฉพาะที่วัด จะกลับมานอนค้างคืนที่บ้านไม่ได้ บางคนเข้าใจว่าคนที่รักษาอุโบสถก็คือคนที่ดูแลรักษาโบสถ์คอยทำความสะอาดโบสถ์ ความจริงที่ถูกต้องนั้นเป็นอย่างไร จะขอชี้แจงให้เห็นถึงความแตกต่างดังต่อไปนี้

๑. อุโบสถศีลกับศีล ๘ นั้นมีข้อห้ามที่เหมือนกัน

๒. คำอาราธนา (ขอศีล) แตกต่างกันไม่เหมือนกัน

๓. อุโบสถศีลนั้นมีวันพระเป็นแดนเกิด และจะสมาทานรับได้เฉพาะวันพระเท่านั้น ส่วนศีล ๘ นั้นรับได้ทุกวัน จะรับวันไหนก็ได้

๔. อุโบสถศีลมีอายุแค่เพียง ๒๔ ชั่วโมง (วันหนึ่งกับคืนหนึ่ง) ส่วนศีล ๘ ไม่มีกำหนดอายุของ การรักษา

๕. อุโบสถศีลสำหรับชาวบ้านผู้ครองเรือน หรือเป็นศีลของชาวบ้านผู้บริโภคกาม (กามโยคี) ส่วนศีล ๘ เป็นศีลสำหรับชาวบ้านผู้ไม่ครองเรือน เช่น นางชี เป็นต้น

คำอาราธนาขอขึ้นพระกัมมะฐาน

อิมาหัง ภะคะวา อัตตะภาวัง ตุมหากัง ปะริจัจชามิ ภันเต ภะคะวา

ข้าแต่องค์สมเด็จ พระผู้มีพระภาคเจ้า แม้นพระพุทธองค์ เสด็จดับขันธ์ปรินิพพานไปนานแล้ว ข้าพระพุทธเจ้า ผู้เกิดมาภายหลัง ไม่ทันเห็นพระพุทธองค์ เห็นแต่หมู่พระสงฆ์ ข้าพระพุทธเจ้า ขอถึงพระพุทธองค์ ว่าเป็นสะระณะ ที่พึ่งที่ระลึก พระธรรม พระสงฆ์ ว่าเป็นสะระณะ ที่พึ่งที่ระลึก ข้าพระพุทธเจ้า อาศัยซึ่งคุณของพระรัตนตรัย ว่าเป็นสะระณะที่พึ่งนี่แล้ว ขอจงเป็นผู้พ้นจากทุกข์ทั้งปวง ลูกขอมอบกาย ถวายชีวิตนี้ เพื่อเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา สังฆะบูชา ลูกขอประพฤติธรรม ตามรอยพระยุคคลบาท เพื่อความสะอาดหมดจด ของกาย วาจา ใจ เพื่อความสว่างไสวในดวงปัญญา ขอให้ลูกเกิดปัญญา ดวงตาเห็นธรรม ตรัสรู้ตามพระพุทธองค์ หมู่พระอริยสงฆ์ ครูบาอาจารย์ เข้าสู่พระนิพพาน ในอนาคตกาล เบื้องหน้าโน้นเทอญฯ

อิมัง สมัฏฐะ วิปัสสนา กัมมัฏฐานัง อะธิษฐามิ
ทุติยัมปิ อิมัง สมัฏฐะ วิปัสสนา กัมมัฏฐานัง อะธิษฐามิ
ตะติยัมปิ อิมัง สมัฏฐะ วิปัสสนา กัมมัฏฐานัง อะธิษฐามิ

คำลาพระกรรมฐาน

อาปัชฉาหิ ภันเต ภะคะวา วิปัสสะนา กัมมัฏฐานัง เทหิ

เราท่านทั้งหลาย ขอลาซึ่งพระกรรมฐาน หยุดลงคงไว้แต่เพียงเท่านี้ โอกาสหน้าวาสนาเรามี จะได้ร่วมกันปฏิบัติกันใหม่ ขอผลทานการกุศล จงเป็นคารวะปัจจัยเป็นอุปนิสัยตามส่ง ให้ข้าพเจ้าทั้งหลาย ได้เกิดปัญญาญาณ เข้าถึงกระแสพระนิพพาน ในอนาคตกาลเบื้องหน้าโน้นเทอญฯ

คำแผ่เมตตาให้สรรพสัตว์ทั่วไป

อัตตา สุขิตา โหนตุ

ขอให้ตัวตนของข้าพเจ้านี้ จงเป็นสุข เป็นสุขเถิด

สัพเพ สัตตา

สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงที่เกิดเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ

ขอจงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อัพยาปัชฌา โหนตุ

ขอจงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้พยาบาทเบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีฆา โหนตุ

ขอจงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

ขอจงมีแต่ความสุขกายสุขใจ รักษาตนของตนให้พ้นจากทุกข์ภัย ด้วยกันหมดทั้งสิ้นเถิด

สัพเพ สัตตา สุขีนานา สุขิตา โหนตุ

ขอมวลหมู่มนุษยชาติ เพื่อนร่วมบ้านร่วมเรือน เพื่อนร่วมประเทศ เพื่อนร่วมโลก บรรดาสัพสัตว์โลก ขอจงเป็นสุขเป็นสุขเถิด

สัพเพ สัตตา สุขีนานา สุขิตา โหนตุ
สัพเพ เทวา สุขีนานา สุขิตา โหนตุ
สัพเพ ภูตา สุขีนานา สุขิตา โหนตุ
สัพเพ ญาติกา สุขีนานา สุขิตา โหนตุ
สัพเพ มนุษย์โส สัพเพ มนุษย์สา สุขีนานา สุขิตา โหนตุ

ขอมวลหมู่เทวะโลก พรหมโลก จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด ขอมวลหมู่ยมโลก นรกโลก อเวจีโลก นายนิรบาล ท้าวเวสสุวรรณ ท้าวจตุโลกบาลทั้งสี่ เทพแม่ธรณี พระยายมราชเทวา เจ้าวัดเจ้าวา เจ้าของศาลาโรงธรรม ทั้งเจ้ากรรมและนายเวร ขอจงเป็นสุขเป็นสุขเถิด

สัพเพ สัตตา สุขีนานา สุขิตา โหนตุ ปะโตเมตัง ปะระชีวินัง สุคะโตจุติ จิตตะเมตะ นิพพานัง สุคะโตจุติ

ข้าพเจ้าขอประนมก้มเกล้า กรวดน้ำอธิษฐาน ถึงเทพเบื้องบน ทุกชั้นวิมาน ทั่วขอบจักรวาล พรหมมาร อินทรา มนุษย์ทั้งหลาย ทั้งชายทั้งหญิง ทั้งญาติกา สัตว์น้อยสัตว์ใหญ่ นกไก่เหยี่ยวกา เลือดไรไม่ว่า ทั้งสัตว์เลื้อยคลาน อีกสัตว์นรก อันไฟไหม้หมก และยมบาล อสุรกาย และนายทวาร สี่คุฑทหารใหญ่ อยู่ในเมืองผี จงมารับผล เอาส่วนกุศล ของข้าพเจ้านี้

สิ้นเวรสิ้นกรรม อย่าได้ย่ำยี สุขีสุขี ภิญโญยืนนาน บุญที่ข้าทำ ขอให้เป็นข้าวน้ำ ขอให้เป็นข้าวน้ำ เครื่องทิพย์นานา เป็นวิมานทอง เรืองรองโสภา กับทั้งนางฟ้าพันหนึ่ง บริวาร เครื่องทิพย์ทั้งนี้ ถึงชนระณี บิดาอย่านาน ถึงญาติทุกหมู่ ถึงครูอาจารย์ พ้นทุกอย่านาน ได้วิมานทอง ฝูงเปรตทั้งหลาย อสุรกาย หมู่สัตว์ทั้งผอง เต่าปลาปูหอย ใหญ่น้อยเนืองนอง จงตั้งใจปอง รับเอา ส่วนบุญ สัตว์น้อยสัตว์ใหญ่ ตัวเรานี้ไซ้ ได้ทำทารุณ ด้วยกายน้ำใจ ปากร้ายกองกูล รับเอาส่วนบุญ อย่ามี เวรกรรม อินทราเทวา อีกทั้งพรหมา ท้าวเวสสุวรรณ พระภูมิเจ้าที่ เทพเจ้าทั้งหลาย ทั้งหญิงทั้งชาย จงมา โมทนา รับเอากุศล ผลบุญนี้หนา อีกทั้งพสุธา คงคาวารี ชื่อว่าเข็ญใจ อย่าได้บังเกิดมี ความยากอย่าเห็น ขอให้ เป็นคนดี คหบดีมนตรีพระยา คนพาลอย่าพบ ขอให้ ประสบคนมีปัญญา เดชะกุศล ขอให้ข้าพ้นจตุระบาย ขอให้ข้าพเจ้า พบพระศรีอารย์ ได้ฟังคำสอนมีใจ โอนอ่อน สำเร็จอย่านาน ลุถึงเมืองแก้ว กล่าวแล้วคือ พระนิพพาน ดับชาติสังขาร จากโลกโลกีย์

คำขอบวชชีพราหมณ์

เอสาหัง ภันเต สุจิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณังคัจฉามิ ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ อัชชะตัคเค ภันเต สังโฆ มัง ธัมมะวินะเย ปัณฑะรังคะปัพพะชิตัง ธาเรตุ ปาณุเปตัง สะระณังคะตัง

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้านั้น ขอถึงสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น แม้เสด็จดับขันธะปรินิพพานนานแล้ว กับทั้งพระธรรมและพระสงฆ์ ว่าเป็นสะระณะ ที่พึ่งที่ระลึก ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงจำข้าพเจ้าไว้ว่าเป็นนักบวช ผู้นุ่งขาวห่มขาว ในพระธรรมวินัย ผู้เข้าถึงพระรัตนตรัยด้วยชีวิต ผู้ถึงพระรัตนตรัยเป็นสะระณะตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป เทอญ ฯ

คำขอลาสึกของชีพราหมณ์

ปัณฑะรังคะ ปัพพะชิตา อัฏฐะสิกขาปะทานิ ปัจจักขามิ คิหิติ มัง ธาเรถะ

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าขอลาสิกขาบททั้งแปดจากนักบวชผู้นุ่งขาวห่มขาว ขอท่านทั้งหลายจงจำข้าพเจ้าไว้ว่าเป็นคฤหัสถ์

คาถาบูชาดวงประจำวันเกิดทั้ง ๗ วัน

๑. คาถาคนเกิดวันอาทิตย์ **อะ วิช สุ นุส สา นุต ติ**
ชื่อคาถาพระนารายณ์แปลงรูปใช้ทางเมตตามหานิยม สวดวันละ ๖ จบ

๒. คาถาคนเกิดวันจันทร์ **อิ ระ ชา คะ ตะ ระ สา**
ชื่อคาถากระทู้เจ็ดแบก ใช้ทางคงกระพัน สวดวันละ ๑๕ จบ

๓. คาถาคนเกิดวันอังคาร **ติ หัง จะ โต โร ถิ นัง**
ชื่อคาถาฝนเสน่หา ใช้ทางเมตตามหานิยม สวดวันละ ๘ จบ

๔. คาถาคนเกิดวันพุธกลางวัน **ปิ สัม ระ โล ปุ สัต พุท**
ชื่อคาถาพระนารายณ์เกลื่อนสมุทรได้เสาปูนสูญผี สวดวันละ ๑๗ จบ

๕. คาถาคนเกิดวันพุธกลางคืน **คะ พุท ปัน ทู ทัม วะคะ**
ชื่อคาถาพระนารายณ์พลิกแผ่นดิน ใช้ทางแก้ความผิด สวดวันละ ๑๒ จบ

๖. คาถาคนเกิดวันพฤหัสบดี **ภะ สัม สัม วิ สะ เท ภะ**
ชื่อคาถาพระนารายณ์ขว้างจักร์ตรึงไตรภพ ใช้ทางเมตตามหานิยม สวดวันละ ๑๙ จบ

๗. คาถาคนเกิดวันศุกร์ **วา โธ โน อะ มะ มะ วา**
ชื่อคาถาพระพุทธเจ้าตวาดฟ้าป่าหิมพานต์ ใช้ในทางมหานิยม สวดวันละ ๒๑ จบ

๘. คาถาคนเกิดวันเสาร์ **โส มา ณะ กะ ริ ถา โธ**
ชื่อคาถาพระนารายณ์ถอดจักร์ ใช้ทางถอดคุณไสยศาสตร์ สวดวันละ ๑๐ จบ

คำลาพระ

หันทะทานิ มะยัง ภันเต อาปุจฉามะ พะหุกิจจา มะยัง พะหุกะระณียา

เมื่อพระสงฆ์ตอบว่า ยัสสะทานิ ตุมเห กาลังมัญญะถะ ผู้ลาพึงรับพร้อมกันว่า สาธุ ภันเต (แล้วกราบ ๓ ครั้ง)

คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุงวิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะฯ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะฯ

คำสมาทานศีล ๕

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

กาเมสุ มิจฉาจารา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณีสิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

คำแสดงตนเป็นอุบาสก

เอสาหัง ภันเต สุจิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณัง คัจฉามิ ธัมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ อุปาสะกัตตัง สังโฆ ธาเรตุ

คนวัดต้องอย่างนี้

อยู่วัดต้องขัดเกลา	หนักหรือเบาต้องไม่บ่น
รักษาศีลและสวดมนต์	เป็นเบื้องต้นของคนวัด
กวาดที่อยู่ถูศาลา	ภาวนาปฏิบัติ
ร่วมมือกับทางวัด	ไม่ชาเย็นเห็นแก่ตัว
พบเห็นสิ่งเพ่นพ่าน	ช่วยจัดการไม่ต้องกลัว
ไม่จับกลุ่ม นั่งสุมหัว	พูดสำรอกนอกศีลธรรม

ฤาษีลิงแดง

คำถวายข้าวพระพุทธ

อิมัง สูปะพะยัญชะนะสัมปันนัง สาลีนัง โอทะนัง อุทะกัง วะรัง พุทธัสสะ ปูเชมิ

คำลาข้าวพระพุทธ

เสสัง มังคะลา ยาจามิ

คำถวายสังฆทาน

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ภัตตาหาร กับทั้งของบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับ ภัตตาหาร กับทั้ง

ของบริวารทั้งหลายเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ และเพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญฯ

คำถวายผ้าป่า

อิมานิ มะยัง ภันเต ปังสุกูละจีวะรานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ปังสุกูละจีวะรานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคันหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย ผ้าบังสุกุลจีวร กับทั้งของที่เป็นบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับผ้าบังสุกุลจีวร กับทั้งของที่เป็นบริวารทั้งหลายเหล่านี้ เพื่อประโยชน์ และเพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนานเทอญฯ

คำถวายข้าวบาตร

สาธุ สาธุ ข้าพเจ้าขออาราธนาบาตร แก่พระหัตถ์และพระภิกษุสงฆ์ทั้งหลาย ขอพระพรายจงไปบอกพระยายมราช ไปเอาแผ่นทองลงมา จดชื่อท่านทั้งหลายทั้งทหารและพ่อเรือนและแม่เรือน ที่ได้ตักเตือนชักชวนกันมาทำข้าวบิณฑ์และข้าวบาตร ทั้งเสนาราช และเทพาอารักษ์ทุกๆ พระองค์ จงได้โปรดช่วยมนุษย์ทรชนคนชั่วช้าทนทุกข์ทรมาร ขอให้ได้พบพระศรีอารย์ ผู้มีบุญบารมีลงมาโปรด ขอได้พบญาติพี่น้อง ชาวพุทธากุศลรักษาศีลตักบาตร ทำบุญ ให้ทาน เหมือนเจ้าแม่มัทรีกัณหาชาลี พระเวสสันดรทุกๆชาติ ข้าวตกท้องบาตรขอให้เป็นมงคล ข้าวตกเสียเรี่ยราย เพื่อสาธารณะแก่สัตว์ทั้งปวง

อิมัง ปะฏิปะตัง นัฏถะฐานัง อัตถะ คาถามะ ทุติยัมปิ อิมัง ปะฏิปะตัง นัฏถะฐานัง อัตถะ คาถามะ ตะติยัมปิ อิมัง ปะฏิปะตัง นัฏถะฐานัง อัตถะ คาถามะ

คำจบทาน

ข้าขอตั้งจิต อธิษฐาน ยกทานขึ้นจบ เคารพเหนือเกล้า ข้าพเจ้าปรารถนา สาธุสละ เดชะผลทาน ขอถึงพระนิพพาน ด้วยทานบารมี ขัดสนจนยากให้พ้นจากข้านี้ โรคภัยอย่ามี เบียดเบียนกายา ความโลภโกรธหลงให้พ้นจากตัวข้า กิเลสสะวะ โลภะทั้งหลาย ที่พาเกิดตายในวัฏฏะสงสาร เวียนว่ายตายเกิด ทุกข์ทนช้านาน ข้าขอวิมุตติ ให้หลุดพ้นสงสาร ขอถึงพระนิพพาน ด้วยทานบารมี ที่ข้าจบนี้ นิพพานะปัจจะโย โหตุฯ

คำกรวดน้ำแบบสั้น

อิทัง เม ญาตีนัง โหตุ สุขิตา โหตุ ญาตะโย

ขอผลแห่งบุญกุศลนี้จงสำเร็จ แก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอญาติทั้งหลายของข้าพเจ้าจงมีความเป็นสุขเถิด

(ถ้าหลายคน เปลี่ยนเม เป็นโน)

อานิสงส์การทำวัตรสวดมนต์ ๕ อย่าง

❑❑❑

อานิสงฆ์การทำวัตรหมั่นสวดมนต์ จะมีผลให้ใจเราไม่เศร้าหมอง
คุณความดีมีห้าข้อลองไตร่ตรอง พ้นทุกข์ผองอานิสงส์การสวดมนต์
ข้อที่ ๑. ไร้เซื่องซึมความเกียจคร้าน สุขสำราญสบายใจไม่หงอยเหงา
ข้อที่ ๒. ตัดความเห็นแก่ตัวอันมัวเมา จิตว่างเปล่าขณะสวดสาธยาย
ข้อที่ ๓. ได้ปัญญาและความรู้ ถ้าเราดูรู้ความหมายไม่อายเขา
ควรสวดแปลเป็นภาษาของไทยเรา ไม่สูญเปล่าสวดด้วยจิตเมตตา
ข้อที่ ๔. สุดดีสมาธิเกิด แสนประเสริฐจิตมั่นไม่หวั่นไหว
อานิสงส์ข้อที่ ๕. ได้เข้าใกล้ มั่นคงในพระพุทธจุดแสงธรรม
เพราะวาจาปกติจิตแน่วแน่ และคิดแต่ความดีมีกุศล
สวดด้วยจิตสมาธิอันมั่นคง ชื่อว่าสงฆ์ศิษย์ของศาสดา
ดังได้กล่าวอานิสงส์ลงทำวัตร ปฏิบัติบูชาพระตถา
หมั่นอบรมจิตใจกายวาจา ภาวนาจงหมั่นขยันเอย

คำขอมอบตัวเป็นศิษย์

พนมนิ้วต่างธูปเทียนเหนือเศียร น้อมศีรษะอัญชุลีแทนบัวขาว
ใต้แสงธรรมล้ำพิสุทธิ์ผุดผ่องพราว ประนมการจรดเกล้าภาวนา
ขอถวายกายใจไว้เป็นศิษย์ ยึดพระพุทธด้วยจิตศรัทธากร้าว
ยึดพระธรรมคำสอนชี้มรรคคา ปฏิปทาพระสงฆ์ผู้ส่งทาง
ขอให้ครูอบรมบ่มนิสัย นำศิษย์ให้รู้คิดทำจิตว่าง
ลดกิเลสภายในให้เบาบาง ใจสว่างทางสงบพบนิพพาน

ประโยชน์ของการเจริญสมาธิภาวนา ๑๐ ประการ

๑. มีความจำแม่นยำดีขึ้น ไม่หลงลืมง่าย
๒. ทำสิ่งต่างๆ ไม่ผิดพลาด เพราะมีสติสมบูรณ์
๓. ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. ทำให้โรคภัยบางอย่างหายได้
๕. มีอารมณ์เยือกเย็นสุขุมรอบคอบ
๖. อยู่ในทุกสังคมได้อย่างเป็นสุข
๗. ชีวิตมีความสงบสุขมากขึ้น
๘. ปราบนิวรณ์ที่รบกวนจิตใจลงได้
๙. ถ้าทำได้ถึงขั้นฌาน ย่อมได้เสวยสุขอันล้ำลึก
๑๐. เป็นบทฐานโดยตรงในการเจริญวิปัสสนา

สมบัติของอุบาสก ๕ ประการ

๑. ประกอบด้วยศรัทธา

๒. มีศีลบริสุทธิ์ (ศีล ๕ ข้อ)

๓. ไม่ถือมงคลตื่นข่าว คือเชื่อกรรมไม่เชื่อมงคล

๔. ไม่แสวงหาเขตบุญนอกพระพุทธศาสนา

๕. บำเพ็ญบุญแต่ในพระพุทธศาสนา

อุบาสกพึงตั้งอยู่ในสมบัติ ๕ ประการนี้ และเว้นจากวิบัติ ๕ ประการ ซึ่งวิปริตจากสมบัตินั้น

ความเสื่อมของอุบาสก ๗ ประการ

๑. ขาดการเยี่ยมเยียนภิกษุ ไม่ไปมาหาสู่

๒. ละเลยการฟังธรรม

๓. ไม่ศึกษาในอธิศีล

๔. ไม่มากไปด้วยความเลื่อมใสในภิกษุที่เป็นเถระ มัชฌิมาและใหม่

๕. เมื่อฟังธรรมก็คอยจับผิดภิกษุ คอยตั้งจิตเพื่อจะติเตียน

๖. แสวงหาเขตบุญนอกพระพุทธศาสนา

๗. ทำอุปการะก่อนในเขตบุญนอกพระพุทธศาสนานั้น

ส่วนอุบาสกผู้มีธรรม ๗ ประการ อันตรงกันข้ามกับที่กล่าวมาแล้ว ย่อมเป็นผู้ไม่เสื่อมธรรม ๗ ประการนี้ เป็นไปเพื่อความเสื่อมของอุบาสก

องฺ สตฺตก.

ผ้าสไบทิพย์

อานิสงส์ของการสร้างผ้าสไบทิพย์ เพื่อแจกจ่ายให้กับอุบาสก-อุบาสิกา เพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์เป็นเครื่องหมายของการเป็นพุทธะมามะกะ ดังเช่น พระภิกษุสงฆ์ที่พระพุทธองค์ท่านให้มีผ้าสังฆาฏิให้ไว้เป็นเครื่องหมายสำหรับพระภิกษุสงฆ์ ส่วนอุบาสก-อุบาสิกา ก็มีผ้าสไบเป็นเครื่องหมายแห่งการเป็นพุทธะมามะกะ เช่นกัน ฉะนั้น ผู้ใดได้สร้างผ้าสไบทิพย์ หรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ผ้าเฉวียงบ่า ให้เป็นสัญลักษณ์แก่อุบาสก-อุบาสิกา ก็จะเป็นบุญ เป็น กุศล เกิดภพใด ภูมิใด ชาติใด เราก็จะได้ไม่เป็นผู้ขาดแคลนเสื้อผ้าและ เครื่องนุ่งห่ม

อานิสงส์ที่จะได้รับจากการสร้างผ้าสไบทิพย์ก็คือ เมื่อเราสิ้นชีวิตจากโลกนี้ไปแล้ว เราจะไปบังเกิดใน สวรรค์ก็ดี พรหมก็ดี ตลอดจนถึงพระนิพพาน เราก็จะได้อาภรณ์ที่สวมใส่อันเป็นทิพย์ หรือที่เรียกกันว่า รัตนตยาภรณ์ ไม่ต้องซัก ไม่ต้องรีด ก็ดูสวยสดงดงามตลอดเวลา สิ่งที่เป็นมลทิน ไม่สามารถที่จะมาแปะเปื้อนได้ ฉะนั้น ผู้ใดได้สร้างผ้าสไบทิพย์หรือผ้าเฉวียงบ่า แจกจ่ายไว้เป็นทานก็ได้ไปบังเกิดในสรวงสวรรค์ก็จะได้ไปบังเกิดในสถานที่เดียวกัน จะได้เป็นญาติพี่น้องในเทวโลก จะได้ไม่พลัดพรากจากกัน ผู้ที่อยู่ในสัมมาทิฐิก็จะได้อยู่ร่วมทิพย์วิมาน และสถานที่อยู่นั้นก็จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มเป็นคณะ เช่นเทวบุตร เทวดาที่เป็นบริวารของ พระเนมิราช ก็จะได้ไปบังเกิดในกลุ่มเดียวกัน ฉะนั้น จึงขออนุโมทนากับผู้ที่มีจิตศรัทธา ที่ได้สร้างผ้าสไบทิพย์หรือผ้าเฉวียงบ่าแจกจ่ายเป็นทาน ก็นับว่าเป็นบุญเป็นกุศล ควรแก่การยกย่องสรรเสริญเชิดชู ควรแก่การอนุโมทนาเป็นอย่างยิ่ง จึงขออนุโมทนามา ณ โอกาสบัดนี้ด้วยเทอญฯ

การถวายสิ่งของและภัตตาหาร แด่พระภิกษุสงฆ์

ในบทกาลิกจำแนกไว้ ๔ อย่าง

๑. ของที่ให้บริโภคได้ชั่วคราว ตั้งแต่เช้าถึงเที่ยงวัน เรียกยาวกาลิก กล่าวคือของที่ใช้บริโภคเป็นอาหาร จัดเป็นยาวกาลิก

ตัวอย่างคือ โภชนะทั้ง ๕ คือ

๑. ข้าวสุกที่หุงจากธัญญชาติทั้งหลาย ปัจจุบันเรียกว่า ข้าวสุก

๒. ขนมที่ทำด้วยแป้งหรือถั่วงา ปัจจุบันเรียกว่า ของหวานที่ทำจากถั่วหรืองานั่นเอง

๓. ขนมแห้ง

๔. ปลา สัตว์น้ำต่างๆ

๕. เนื้อ แต่เนื้อที่ต้องห้ามคือ เนื้อมนุษย์, เนื้อช้าง, เนื้อม้า, เนื้อสุนัข, เนื้องู, เนื้อราชสีห์, เนื้อเสือโคร่ง, เนื้อเสือเหลือง, เนื้อหมี, เนื้อเสือดาว, เนื้อ ๑๐ อย่างนี้ห้ามถวายพระภิกษุเด็ดขาด นอกเหนือจากนี้เช่น นมสด, ของขบเคี้ยว, ผลไม้เป็นต้น *ใน ๕ อย่างนี้เลยเที่ยงวันไปแล้วห้ามนำไปถวายพระภิกษุเด็ดขาด ยกเว้นพระภิกษุอาพาธ*

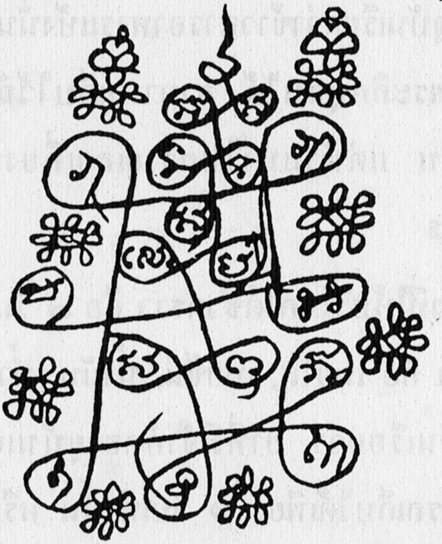
๒. ของที่ให้บริโภคได้ชั่วคราวคือวันหนึ่งกับคืนหนึ่งเรียก ยามกาลิก ปัจจุบันเรียกว่าข้าวสารอาหารแห้งนั่นเอง คือ ของเก็บไว้แล้วไม่บูดแต่พระภิกษุฉันได้ สามารถเก็บไว้ฉันได้เพียง หนึ่งวันหนึ่งคืนเท่านั้น แต่ห้ามนำไปถวายเลยเที่ยงวันไปแล้ว ยกเว้นพระภิกษุอาพาธ

๓. ของที่ให้บริโภคได้ชั่วคราว คือ ๗ วัน เรียก สัตตาหกาลิก เภสัช ๕ อย่าง คือ เนยใส, เนยข้น, น้ำมัน, น้ำผึ้ง, น้ำอ้อย เรียกว่าเภสัช ปัจจุบันเรียกว่า ยาที่มีจำกัดอายุนั่นเอง แต่สิ่งเหล่านั้นพระภิกษุสามารถเก็บได้เพียง ๗ วันเท่านั้น หรือฉันได้เพียง ๗ วันเท่านั้น *การถวายนั้นต้องถวายก่อนเที่ยง ยกเว้นพระภิกษุอาพาธ*

๔. ของที่ให้บริโภคได้เสมอไป ไม่มีจำกัดกาลเรียกว่า ยาวชีวิก คือ ของที่บริโภคได้ตลอดชีวิต กล่าวคือ ของที่ใช้ประกอบเป็นยานอกจากกาลิก ๓ อย่างนี้ จัดเป็นยาวชีวิก มีประเภทแสดงไว้ ซึ่งมีดังนี้ รากไม้, น้ำฝาด, ใบไม้, ผลไม้, ยางไม้, เกลือ สิ่งของเหล่านี้สามารถนำไปถวายได้ตลอดเวลาอันสมควร

สำหรับเลยเที่ยงวันไปแล้วนอกจากข้อ ๑, ๒, ๓, ไม่สามารถนำไปถวายพระได้ แต่สำหรับของนั้นสิ่งของที่พระภิกษุฉันได้เลยเที่ยงนั้นก็คือ น้ำปานะ สิ่งของที่ไม่ใช่ของขบเคี้ยวสามารถถวายได้ในเวลาอันสมควร

มหายันต์ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

ประวัติต้นฉบับเดิมกล่าวไว้ว่า

เปิดกรุได้ที่เมืองสวรรคโลก มีคำกล่าวในหนังสือว่าผู้ใดมีไว้ประจำบ้านเรือน มีอานิสงส์ยิ่งกว่าได้สร้างพระเจดีย์ทองคำสูงเทียมเทวโลก และป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ทำมาหากินเจริญฯ

ผู้ใดสร้างไว้สวดมนต์ สักการบูชาเป็นกุศลอันยิ่งใหญ่ และจะมีความสุขสิริสวัสดิ์เจริญต่อไปทั้งปัจจุบัน กาลอนาคต ด้วยอำนาจของความเคารพในพระคาถานี้สร้างเท่าอายุหมดเคราะห์ หมดโศกทุกประการ

หนังสือยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ มีคำกล่าวไว้ในหนังสือนำว่าศักดิ์สิทธิ์ ถ้าผู้ใดสวดมนต์ภาวนาทุกค่ำเช้าแล้ว ผู้นั้นจะไม่ตกอบายภูมิ แม้ได้บูชาไว้กับบ้านเรือนก็ป้องกันอันตรายต่าง ๆ จะภาวนาพระคาถาอื่น ๆ สัก ๑๐๐ ปี อานิสงส์ก็ไม่เท่าภาวนาพระคาถานี้ครั้งหนึ่ง ถึงแม้ว่า อินทร์ พรหม ยม ยักษ์ ที่มีอิทธิฤทธิ์

จะเนรมิตแผ่นอิฐเป็นทองคำก่อเป็นพระเจดีย์ ตั้งแต่มนุษย์โลกสูงขึ้นไปจนถึงพรหมโลก อานิสงส์ก็ยังไม่เท่าภาวนายอดพระกัณฑ์-ไตรปิฎกนี้ และมีคำอธิบายคุณความดีไว้ในต้นฉบับเดิมนั้นอีกหลายประการฯ

ต้นฉบับเดิมเปิดกรุได้ที่เมืองสวรรคโลก เป็นอักษรขอมจารึกไว้ในใบลาน จึงแปลเป็นอักษรไทย หลวงธรรมธิกรณ์ (พระภิกษุแสง) ได้มาแต่พระแท่นศิลาอาสน์ มณฑลพิษณุโลก

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ ถ้าผู้ใดบริจาคทรัพย์สร้างหนังสือเท่าอายุปัจจุบันของตน จะบังเกิดโชคลาภทำมาค้าขายเจริญ

พระคาถายอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

๑. อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง วัจจะโส ภะคะวาฯ อิติปิโส ภะคะวา สัมมาสัมพุทโธ วัจจะโส ภะคะวาฯ อิติปิโส ภะคะวา วิชชาจะระณะสัมปันโน วัจจะโส ภะคะวาฯ อิติปิโส ภะคะวา สุคะโต วัจจะโส ภะคะวาฯ อิติปิโส ภะคะวา โลกะวิทู วัจจะโส ภะคะวาฯ

๒. อะระหันตังสะระณังคัจฉามิ อะระหันตัง สิระสา นะมามิ สัมมาสัมพุทธังสะระณังคัจฉามิ สัมมาสัมพุทธัง สิระสา นะมามิ วิชชาจะระณะ

สัมปันนังสะระณังคัจฉามิ วิชชาจะระณะสัมปันนัง สิระสา นะมามิ สุคะตังสะระณังคัจฉามิ สุคะตัง สิระสา นะมามิ โลกะวิทังสะระณังคัจฉามิ โลกะวิทัง สิระสา นะมามิ

๓. อิติปิโส ภะคะวา อะนุตตะโร วัจจะโส ภะคะวาฯ อิติปิโส ภะคะวา ปุริสะธัมมะสาระถิ วัจจะโส ภะคะวาฯ อิติปิโส ภะคะวา สัตถา เทวะมะนุสสานัง วัจจะโส ภะคะวาฯ อิติปิโส ภะคะวา พุทโธ วัจจะโส ภะคะวาฯ

๔. อะนุตตะรังสะระณังคัจฉามิ อะนุตตะรัง สิระสา นะมามิ ปุริสะธัมมะสาระถิ สะระณังคัจฉามิ ปุริสะธัมมะสาระถิ สิระสา นะมามิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง สะระณัง คัจฉามิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง สิระสา นะมามิ พุทธัง สะระณังคัจฉามิ, พุทธัง สิระสา นะมามิ อิติปิโส ภะคะวา

๕. อิติปิโส ภะคะวา รูปักขันโธ, อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ

อิติปิโส ภะคะวา เวทะนาขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ อิติปิโส ภะคะวา สัญญาขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ อิติปิโส ภะคะวา สังขาระขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ อิติปิโส ภะคะวา วิญญาณะขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมี จะ สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ

๖. อิติปิโส ภะคะวา ปะฐะวีจักกะวาฬะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสาธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา อาโปจักกะวาฬะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา เตโชจักกะวาฬะ จาตุมะหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา วาโยจักกะวาฬะ จาตุมหาราชิกา ตาวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา อากาสะจักกาวาฬะ

จาตุมะหาราชิกา ตะวะติงสา ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ

๗. อิติปิโส ภะคะวา ยามา ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา ตุสิตา ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา นิมมานะระติ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา กามาวะจะระ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา รูปะวะจะระ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ

๘. อิติปิโส ภะคะวา ปะฐะมะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา ทุติยะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา ตะติยะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา จะตุตถะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา ปัญจะมะฌานะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ

๙. อิติปิโส ภะคะวา อากาสานัญจายะตะนะ เนวะสัญญานาสัญญายะตะนะ อะรูปาวะจะระ

ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา วิญญาณัญจายะตะนะ เนวะสัญญานาสัญญายะตะนะ อะรูปาวะจะระ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา อากิญจัญญายะตะนะ เนวะสัญญานาสัญญายะตะนะ อะรูปาวะจะระ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโนฯ

๑๐. อิติปิโส ภะคะวา โสตาปัตติมัคคะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา สักกิทาคา ปัตติมัคคะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา อะนาคาปัตติมัคคะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา อะระหัตตะปัตติมัคคะ ธาตุสัมมาทิยานะสัมปันโนฯ

๑๑. อิติปิโส ภะคะวา โสตาอะระหัตตะปฏิผะละ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา สักกิทาคาอะระหัตตะปฏิผะละ ธาตุสัมมาทิยานะ สัมปันโนฯ อิติปิโส ภะคะวา

อะนาคามิอะระหัตตะปฏิผะละ ธาตุสัมมาทิยานะ
สัมปันโนฯ

๑๒. กุสะลา ธัมมา อิติปิโส ภะคะวา อะอา ยาวะชีวัง พุทธังสะระณังคัจฉามิ ชมภูทิปัญจะ อิสสะโร กุสะลา ธัมมา นะโมพุทธายะ นะโม ธัมมายะ นะโมสังฆายะ ปัญจะพุทธานะมามิหัง อาปามะจุปะ ทีมะสังอังขุ สังวิธาปุกะยะปะ อุปะสะชะ สุเหปาสายะ โสโส สะสะอะอะอะอะนิ เตชะสุเนมะภูจะนาวิเวอะสัง วิสุโลปุสะภุพะ อิสะวาสุสุสะวาอิ กุสะลา ธัมมา จิตติวิอัตถิฯ

๑๓. อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง อะอายาวะชีวัง พุทธังสะระณังคัจฉามิ สาโพธิปัญจะอิสสะโร ธัมมา

๑๔. กุสะลา ธัมมา นันทะวิวังโก อิติสัมมา สัมพุทโธ สุคะลาโน ยาวะชีวัง พุทธังสะระณัง คัจฉามิ จาตุมะหาราชิกา อิสสะโร กุสะลา

ธัมมา อิติวิชชาจะระณะ สัมปันโน อุอุยาวะชีวัง พุทธังสะระณังคัจฉามิ ตาวะติงสา อิสสะโร กุสะลา ธัมมา นันทะปัญจะสุคะโต โลกะวิทู มะหาเอโอยาวะชีวัง พุทธังสะระณังคัจฉามิ ยามาอิสสะโร กุสะลา ธัมมา พรหมมาสัทธะ ปัญจะสัตตะ สัตตาปาระมี อะนุตตะโรยะมะกะ ขะ ยาวะชีวัง พุทธังสะระณังคัจฉามิฯ

๑๕. ตุสิตาอิสสะโร กุสะลา ธัมมา ปุยะปะกะ ปุริสะธัมมะสาระถิ ยาวะชีวัง พุทธังสะระณัง คัจฉามิฯ

๑๖. นิมมานะระติ อิสสะโร กุสะลา ธัมมา เหตุโปวะ สัตถาเทวะมะนุสสานัง ตะถะ ยาวะชีวัง พุทธังสะระณังคัจฉามิฯ

๑๗. ปาระนิมมิตะอิสสะโร กุสะลา ธัมมา สังขาระขันโธ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ พุทธะปะผะ ยาวะชีวัง พุทธังสะระณังคัจฉามิฯ

๑๘. พรหมมาอิสสะโร กุสะลา ธัมมา นัจจิ ปัจจะยา วินะปัญจะ ภะคะวะตายาวะนิพพานัง สะระณังคัจฉามิ นะโมพุทธัสสะ นะโมธัมมัสสะ นะโมสังฆัสสะ พุทธิลา โลกะลากะระกะนา เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สะวาหายะฯ

๑๙. นะโมพุทธัสสะ นะโมธัมมัสสะ นะโมสังฆัสสะ วิตติ วิตติ วิตติ มิตติ มิตติ จิตติ จิตติ วัตติ วัตติ มะยะสุ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สะวาหายะฯ

๒๐. อินทะสาวัง มะหาอินทะสาวัง พรหมมะสาวัง มะหาพรหมมะสาวัง จักกะวัตติสาวัง มะหาจักกะวัตติสาวัง เทวาสาวัง มะหาเทวาสาวัง อิสิสาวัง มะหาอิสิสาวัง มุนีสาวัง มะหามุนีสาวัง สัปปุริสะสาวัง มะหาสัปปุริสะสาวัง พุทธะสาวัง ปัจเจกะพุทธะสาวัง อะระหัตตะสาวัง สัพพะสิทธิ

วิชาธะรานังสาวัง สัพพะโลกา อิริยานังสาวัง เอเตนะสัจเจนะสุวัตถิ โหนตุฯ

๒๑. สาวัง คุณัง วะชะพะลัง เตชังวิริยังสิทธิ กัมมัง นิพพานัง โมกขังคุย หะกัง ฐานังสีลัง ปัญญานิกขัง ปุญญังภะคะยัง ตัปปัง สุขัง สิริรูปัง จะตุวิสสะติเสนัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนตุ หุลู หุลู หุลู สะวาหายะฯ

๒๒. นะโมพุทธัสสะ นะโมธัมมัสสะ นะโม สังฆัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโม อิติปิโส ภะคะวาฯ

๒๓. นะโมพุทธัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระ ขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโมสวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโมฯ

๒๔. นะโมธัมมัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา

รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโมสวากขาโต ภะคะวะตาธัมโมฯ

๒๕. นะโมธัมมัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโมสุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆฯ

๒๖. นะโมสังฆัสสะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา รูปะขันโธ เวทะนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ วิญญาณะขันโธ นะโมสุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ วาหะปะริตตังฯ

๒๗. นะโมพุทธายะ มะอะอุ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา ยาวะตัสสะ หาโยโมนะ อุอะมะ ทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตา อุอะมะ อาวันทา นะโมพุทธายะ นะอะกะตินิสะระนะ อาระปะขุธัง มะอะอุทุกขัง อะนิจจัง อะนัตตาฯ

บทพิจารณาอาหารก่อนรับประทาน

อาหารนี้ ข้าพเจ้ารับประทานเพื่อบำรุงร่างกายให้แข็งแรง ปราศจากโรคภัย ได้มีชีวิตอยู่ เพื่อทำความดี เพื่อปฏิบัติธรรมะ ไม่รับประทานเพื่อบำรุงกิเลส ตัณหาอุปาทาน ขอให้ผู้บริจาค ทุกท่าน จงมีอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปราศจากโรคภัยทั้งปวงเทอญ

□□□□□□

บทให้พร ยะถาสัพพี แปล

(หัวหน้านำ) ยะถา วาริวะหา ปูรา ปะริปูเรนติ สาคะรัง

(พร้อม) ห้วงน้ำที่เต็มด้วยน้ำย่อมไหลไปสู่สมุทรสาคร ให้เต็มฉันใด

เอวะ เมวะ อิโตทินนัง เปตานัง อุปะกัปปะติ,

* ทานที่ท่านให้แล้วแต่โลกนี้, ย่อมสำเร็จแก่ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว ฉันนั้น

อิจฉิตัง ปัตถิตัง ตุงหัง ขิปปะเมวะ สะมิชฌะตุ,

* ขอสิ่งที่ท่านมุ่งมาดปรารถนาตั้งไว้จงสำเร็จโดยพลันทันที,

สัพเพ ปุเรนตุ สังกัปปา จันโท ปัญณะ ระโส ยะถา มะณิโชติระโส ยะถา,

* ความดำริทั้งปวงของท่าน, จงเต็มบริบูรณ์เหมือนดวงจันทร์ในวันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ, และเหมือนแก้วมณีโชติอันให้สำเร็จประโยชน์ทั้งปวงฉันนั้น

□□□□□□□

สัพพะโร แปล

สัพพะโรคะวินิมุตโต, จงพ้นจากสรรพโรคทั้งปวง

สัพพะสันตา ปะวัชชิโต, จงเว้นจากความเดือดร้อนทั้งปวง

สัพพะเวระมะติกกันโต, จงล่วงเสียซึ่งเวรทั้งปวง

นิพพุโต จะ ตุวัง ภะวะ, จงดับเสียซึ่งทุกข์ทั้งปวงแห่งท่านทุกเมื่อ

สัพพีติโย วิวัชชันตุ, ขอความเสนียดจัญไรทั้งหลายจงผ่านพ้นท่านไป

สัพพะโร โค วินัสสะตุ, ขอโรคทั้งปวงของท่านจงพินาศหายไป

มาเต ภะวัตวัณตะราโย, ขออันตรายอย่าได้มีแก่ท่าน

สุขีฑีฆายุโก ภะวะ, ขอท่านจงมีความสุขมีอายุยืนนาน

อะภิวาทะนะสีลิสสะ นิจจัง วุฑฒาปะจายิโน, จัตตาโรธัมมา วัฑฒันติ อายุวัณโณ สุขัง พลัง,

พรทั้งสี่ประการคืออายุ วรรณะ สุขะ พละ ย่อมเจริญแก่ผู้มีปกติกราบไหว้และเคารพต่อผู้ใหญ่เป็นนิจ

□□□□□□

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง,

ขอมงคลทั้งปวงจงมีแก่ท่าน,

รักขันตุ สัพพะเทวะตา,

ขอเทวดาทั้งปวงจงรักษาท่าน,

สัพพะพุทธานุภาเวนะ,

ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธเจ้าทั้งปวง,

สัพพะธัมมานุภาเวนะ,

ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมทั้งปวง,

สัพพะสังฆานุภาเวนะ,

ด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ทั้งปวง,

สะทา โสตถี ภะวันตุ เต,

ขอความสวัสดีจงมีแก่ท่านในกาลทุกเมื่อ เทอญ ฯ

□□□□□□□

คาถานมัสการพระพุทธสิหิงค์

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธะปะสังสา คาถาโย พุทธสิหิงโค นามะ ภะณามะเส.

(รับ) อิติ ปะวะระสิหิงโค อุตตะมะยะโสปิ เตโช
ยัตถะ กัตถะ จิตโตโส สักกาโร อุปาโท
สะกาละพุทธะสาสะนัง โชตะยันโตวะ ทีโป
สุระนะเรหิ มะหิโต ธะระมาโนวะ พุทโธติ ฯ
พุทธะสิหิงคา อุบัติมา ณ แดนใด
ประเสริฐ ธ เกริกไกร ดุจกายพระศาสดา
เป็นที่เคารพน้อม มนุษย์พร้อมทั้งเทวา
เปรียบเช่นชวาลา ศาสนาที่ยืนยง
เหมือนหนึ่งพระสัมพุทธ สุวิสุทธิ์พระชนม์คง
แดนใดพระดำรง พระศาสน์คงก็จำรูญ
ด้วยเดชสิทธิศักดิ์ ธ พิทักษ์อนุกูล
พระศาสน์ บ่มีสูญ พระเพิ่มพูนมหิทธา
ข้า ฯ ขอเคารพน้อม วจีค้อมขึ้นบูชา
พิทักษ์ ธ รักษา พระศาสน์มาตลอดกาล
<u>ปวงข้าฯ จะประกาศ</u> <u>พุทธศาสน์ให้ไพศาล</u>
<u>ขอพระอภิบาล</u> <u>ชินมารนิรันดร์เทอญฯ</u> (ซ้ำ ๓ รอบ)

บุคคลไม่พึงเสพธรรมอันเลว, ไม่พึงอยู่ร่วมด้วยความประมาท
ไม่พึงเสพความเห็นผิด, ไม่พึงเป็นคนรกโลก

บทปลงสังขาร

โอ้ว่าอนิจจังสังขารเอ๋ย
มาลงเอยสิ้นสุดหยุดเคลื่อนไหว
เมื่อหมดหวังครั้งสุดท้ายไม่หายใจ
ธาตุลมไฟน้ำดินก็สิ้นตาม
นอนตัวแข็งและสลดเมื่อหมดชีพ
เขาตราสังใส่หีบสี่คนหาม
สู่ป่าช้าสิ้นชื่อเหลือแต่นาม
ใครจะถามเรียกเราก็เปล่าตาย
นี่แหละหนอมนุษย์เรามีเท่านี้
หมดลมแล้วก็ไม่มีซึ่งความหมาย
วิญญาณปราศขาดลับดับจากกาย
หยุดวุ่นวายทุกทุกสิ่งนอนนิ่งเลย
เมื่อชีวิตเรานี้มีลมอยู่
จะเร่งรู้ศีลทาน นะท่านเอย
ทั้งภาวนาทำใจหัดให้เคย
อย่าละเลยความดีทุกวี่วัน
เมื่อสิ้นลมจิตพรากจากโลกนี้
จะได้พาความดีไปสวรรค์
อย่าทำบาปน้อยนิดให้ติดพัน
เพราะบาปนั้นจะเป็นเงาตามเราไป

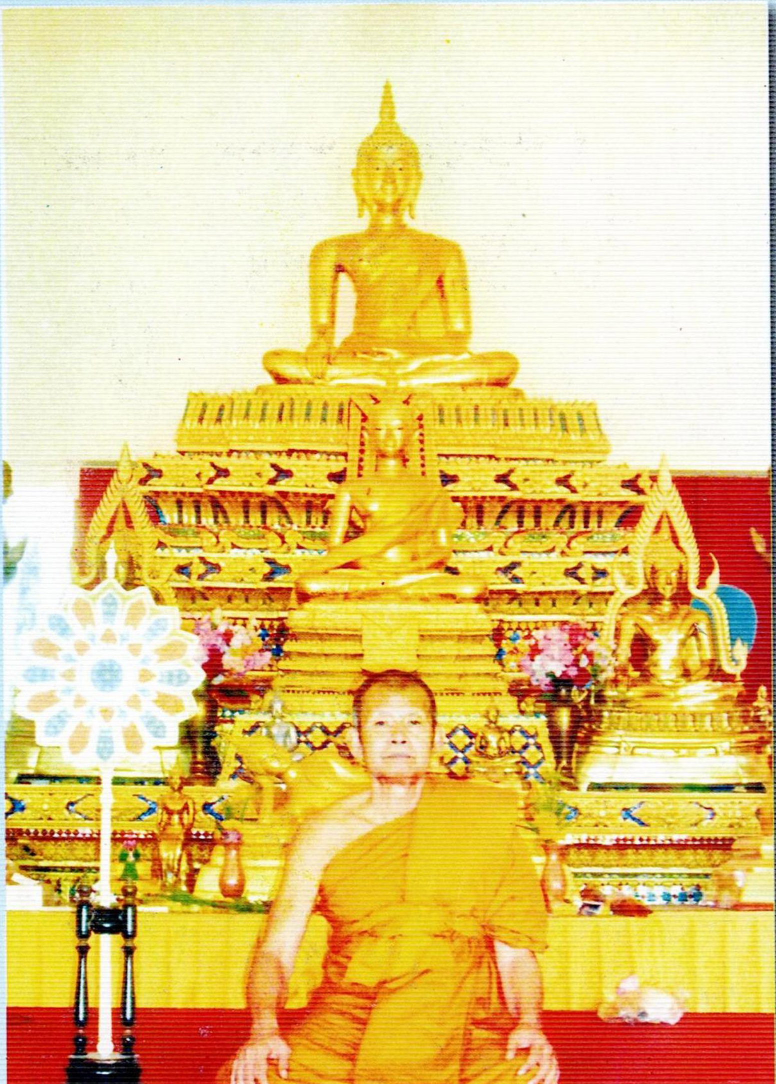
สู่นรกอเวจีที่มืดมิด
สุดที่ใครจะตามติดไปช่วยได้
ต้องทนทุกข์สยดสยองในกองไฟ
ตามแก่กรรมของผู้ใดที่ได้ทำ
หมั่นสวดมนต์ภาวนารักษาศีล
สอนลูกหลานให้เคยชินทุกเช้าค่ำ
ให้รู้จักเคารพนบพระธรรม
อย่าลืมคำที่พระสอนวอนให้ดี
เราเกิดมาเพื่อตายมิใช่อยู่
ทุกทุกคนจะต้องสู้ความเป็นผี
เมื่อเกิดมาเป็นคนได้ทั้งที
ก็ควรสร้างความดีติดตัวไป
เพื่อจะได้เป็นสุขไม่ทุกข์ยาก
ไม่คับแค้นลำบากเมื่อเกิดใหม่
ใครทำดีย่อมสุขแท้จงแน่ใจ
ใครทำชั่วทุกข์ยากไร้ย่อมถึงตน
เร่งบำเพ็ญทานศีลและภาวนา
แสวงหาแต่สิ่งบุญกุศล
ทรัพย์ภายนอกเป็นของโลกโศกระคน
ทรัพย์ภายในประดับตนพ้นทุกข์เอย ฯ

บทปลงสังขาร

มนุษย์เราเอ๋ย	เกิดมาทำไม	นิพพานมีสุข	หมดทุกข์มิไป
ตัณหาหน่วงหนัก	คอยชักหน่วงไว้	จนไปไม่ได้	ตัณหาผูกพัน
หน่วงนั้นพันผูก	ห่วงลูกห่วงหลาน	ห่วงทรัพย์ศฤงคาร	สละมันเถิด
ชีวิตประเสริฐ	หยุดเกิดนิพพาน	ข้ามพ้นสงสาร	ละสังขารไป
ยามเมื่อหนุ่มสาว	รูปเจ้าก็งาม	แก่ลงงุ่มง่าม	ไม่งามตรงไหน
เอ็นใหญ่เก้าร้อย	เอ็นน้อยเก้าพัน	ช่วยยึดสังขาร	ของท่านเอาไว้
หนาวมากร้อนมาก	ก็อยากจะตาย	ต้องกินต้องถ่าย	วุ่นวายทั้งวัน
ขนคิ้วก็ขาว	ตาเจ้าก็มัว	เส้นผมบนหัว	หงอกทั่วถึงกัน
จะลุกก็โอย	จะนั่งก็โอย	เหมือนดอกไม้โรย	โอดโอยสงสาร
พึงเร่งภาวนา	อย่าช้าเร็วพลัน	ให้เห็นสังขาร	เราท่านเกิดมา
เป็นอนิจจัง	ทุกขังอนัตตา	สร้างแต่ปัญหา	พาให้ทุกข์ทน
ชีวิตต้องตาย	ต้องกลายเป็นผี	ลูกเมียที่มี	เขาหนีสับสน
เปื่อยเน่าพุพอง	พี่น้องทุกคน	เขาช่วยกันขน	ร่างตนเอาไป
พวกญาติพี่น้อง	หามล่องสู่เมรุ	ลำบากยากเข็ญ	ร่างเหม็นหนอนไช
ต้องถูกไฟไหม้	ย่างบนกองฟอน	เป็นที่แน่นอน	เมื่อตอนเจ้าตาย
โลภโมห์โทสัน	ของฉันของแก	สิ่งใดไหนแน่	เที่ยงแท้ไฉน
ทรัพย์สินเงินทอง	เป็นของนอกกาย	เอาไปไม่ได้	ทิ้งไว้ทุกคน
สมบัติทั้งมวล	เรือกสวนไร่นา	ที่เจ้าอุตส่าห์	ทำมาแต่ต้น
ใช่เป็นเจ้าของ	จะเอาติดตน	มันไม่มีผล	ให้คนอื่นไป

เงินบาทหนึ่งนั้น	ลูกหลานใส่ปาก	สัปเหร่อยังควัก	ไม่อยากให้ใช้
ในธนาคาร	ลูกหลานเอาไป	ต่างแย่งแบ่งใช้	หมดไปไม่นาน
มนุษย์เราเอ๋ย	อย่าหลงนักเลย	เป็นกรรมก่อเกย	สังเวยสังขาร
จงรีบทำบุญ	ค้ำจุนศีลทาน	มุ่งสู่นิพพาน	ด้วยกันทุกคน
อะหังวันทา	มิ-สัพพะโส	นิพพานะปัจจะโย	โหตุสัพพะทา
สังขารร่างกาย	ต้องตายเป็นผี	อยู่ในโลกนี้	ไม่มีแก่นสาร
ทรัพย์สินเงินทอง	เป็นของสาธารณ์	ไม่ใช่ของท่าน	ลูกหลานต้องลา
อย่ามัวประมาท	โอกาสยังมี	อย่าห่วงโลกีย์	จะมีปัญหา
โลกนี้แท้จริง	เป็นสิ่งมายา	เป็นสิ่งลวงตา	ใช่ว่าจีรัง
สังขารร่างกาย	อยู่ไม่กี่ปี	ก็ตายเป็นผี	ไม่มีความหวัง
เกิดแก่เจ็บตาย	ร่างกายผุพัง	ทุกวันเดินทาง	สู่ยังกองฟอน
จะห้ามไม่ฟัง	จะรั้งไม่หยุด	เป็นสิ่งสมมุติ	ตามพุทธะสอน
อำนาจใดๆ	อย่าไปวิงวอน	ให้ช่วยเราตอน	ที่วันสิ้นใจ
สังขารเรานี้	เป็นที่สังเวช	มันเป็นสาเหตุ	สังเกตเอาไว้
เดี๋ยวร้อนเดี๋ยวหนาว	ปวดร้าวอาลัย	หิวอิ่มเกินไป	ก็ไม่อยู่นาน
หนาวก็จะตาย	ร้อนไปก็จะแย่	ลำบากแท้ๆ	นี่แลสังขาร
ต้องกินต้องถ่าย	ทนไปทุกวัน	ดูน่าสงสาร	คิดกันให้ดี
สังขารร่างกาย	ทั่วไปเน่าเหม็น	มีของกากเดน	มองเห็นทุกที่
ไหลเข้าไหลออก	ย้อนยอกมากมี	ล้วนเป็นสิ่งที่	มีอยู่ทั่วกัน
น้ำเลือดน้ำหนอง	ล้วนของปฏิกูล	ไหลมาเป็นมูล	พอกพูนหลายชั้น
ข้างนอกเน่าเหม็น	มองเห็นทุกวัน	อีกข้างในนั้น	ล้วนชันไม่งาม

สังขารร่างกาย ไม่ใช่ตัวตน เกิดมาเป็นคน ไม่พ้นโดนหาม
ต้องนอนเปลือยกาย ให้ไฟลุกลาม เมื่อเจ้าโดนหาม สู่เชิงตะกอน
ผู้ดีเข็ญใจ ก็ตายเหมือนกัน อย่าหลงสังขาร ปลงกันไว้ก่อน
ลูกหลานหญิงชาย ส่งได้แน่นอน ก็แค่กองฟอน แล้วย้อนกลับมา
สังขารร่างกาย ล้วนตายเป็นศพ ถูกแผ่นดินกลบ อยู่ในป่าช้า
หมู่หนอนชอนไช ตอมไต่กายา เป็นเหยื่อนกกา หมูหมาในดง
กระดูกเกลื่อนกลาด เรี่ยราดทั่วไป เอ็นเล็กเอ็นใหญ่ ไร้จุดประสงค์
ต้องถูกทอดทิ้ง นอนกลิ้งในดง เป็นป่ารกพง เฝ้าดงกันดาร
กระทำให้แจ้ง เจาะแทงตลอด ให้จิตนี้ปลอด หลุดรอดสังขาร
หยุดความกระหาย มุ่งไปนิพพาน ไม่หลงสังขาร ทั่วกันด้วยเถิด
จะได้หยุดเกิด มันไม่ประเสริฐ ตราบใดยังเกิด อยู่ในสงสาร
จงรีบภาวนา เพื่อละอัตตา ข้ามพ้นมายา ทั่วหน้ากันเทอญ

พระครูธรรมธรหลอด เขมจาโร

เจ้าอาวาสวัดปลักแรด

หนังสือทำวัตรสวดมนต์ สำหรับ อุบาสก อุบาสิกา ของ วัดปลักแรด

